

CÓ GẮNG LÀM CÔNG VIỆC CHÚA MÀ KHÔNG THEO Ý MUỐN CỦA CHÚA

Xin chúng ta cứ đứng một lát giờ này trong khi chúng ta dâng lời cầu nguyện. Chúng ta hãy cúi đầu.

Lạy Chúa, chúng con vui mừng sáng nay được trở về nhà Chúa, trong buổi nhóm khác. Và chúng con cầu nguyện, Chúa ôi, để sáng nay Ngài sẽ chinh sửa mọi lỗi lầm của chúng con. Xin chỉ cho chúng con con đường Ngài đã định trước để chúng con đi. Và ban cho chúng con ân điển và tình yêu Ngài, hầu cho chúng con có thể đi theo những lối đi và lời chỉ dẫn ấy với cả tấm lòng, để chúng con có thể được thấy, ngày đó, trong Đấng Christ, không hổ thẹn, vì chúng con tin rằng, Chúa ôi, chẳng bao lâu nữa Chúa sẽ hiện đến.

2 Chúng con thấy tất cả những dấu hiệu mà Chúa đã phán sẽ xảy ra ngay kỷ nguyên Ngài Đến, bây giờ đang được ứng nghiệm. Và với sự vui mừng chúng con trông đợi khoảnh khắc ấy. Như Áp-ra-ham xưa mong đợi đứa con lời hứa, và thấy những dấu hiệu cuối cùng của Chúa đến trên đất, thì ông biết rằng chẳng bao lâu nữa mình sẽ có con trai ấy. Và giờ đây chúng con thấy điều đó lặp lại. Chúa Jê-sus đã phán bảo chúng con rằng, “Khi những sự này bắt đầu ứng nghiệm,” hãy ngược đầu lên, sự—sự cứu chuộc của chúng ta đã đến gần, “thời kỳ bối rối lo sợ, đau buồn giữa các dân, động đất xảy ra nhiều nơi, biển gào thét, lòng người nao núng vì sợ hãi.”

3 Chúng con nhận ra rằng chúng con đang sống trong thì giờ đó, khi mà các dân không biết điều gì để làm. Trông giống như, trận chiến khác đang đến. Đó sẽ là điều thật kinh hãi! Trái đất đang chia ra từng phần, các nhà khoa học nói rằng điều gì đó kinh khủng ở gần. Chúng con thấy Kinh thánh nói về điều này. Thế thì, Chúa ôi, xin giúp chúng con đứng trong nhà chinh sửa này và nhận lấy những mạng lệnh từ Chúa chúng con, để tiến bước trong thời đại tối tăm này, chiếu ra Sự Sáng, vì có thể đây là cơ hội cuối cùng để làm vậy. Chúng con cầu xin trong Danh Chúa Jê-sus và vì cơ Ngài. A-men.

Mời ngồi.

4 Tôi cho rằng chắc chắn đây là đặc ân lớn, được ở đây trong đền tạm này sáng hôm nay. Và tiếc rằng chúng tôi không có chỗ ngồi, ở chung quanh, cho quý vị. Và nơi đây chật kín, nhiều người đang đứng khắp nơi bên ngoài.

Quý vị ở bên ngoài lúc này, quý vị có thể nghe qua radio. Tôi quên... [Người nào đó nói, “Năm mươi lăm đến năm mươi bảy.”—Bt.] Năm mươi lăm đến năm mươi bảy. Các bạn ở bên ngoài, và ngoài chỗ đậu xe, trên các đường phố, có thể nghe qua ra-đi-ô, giữa tần số năm mươi lăm và năm mươi bảy. Vậy chúng ta đã cố gắng...

⁵ Tôi đã trở về ở đây, đúng hơn là, cố gắng để có một đợt nhóm mười ngày, để nói về chủ đề của *Bảy Bát Cuối Cùng*. Vì, giữa những Bát ấy là những Tiếng Kèn. Và tôi đã định nói với các bạn trong... khi tôi sẽ giảng về Bảy Tiếng Kèn, mà tôi đưa chúng vào với những Bát và những Tai vạ. Và tôi nghĩ đây là thời giờ tốt lành. Tôi vừa mới từ châu Phi trở về, và—và các con tôi đã không có kỳ nghỉ của chúng.

Con trai nhỏ của tôi, Giô-sép, hầu—hầu như đã đi... cần vài tuần học về môn đọc của nó. Nó thi đậu, ổn thôi, nhưng không tốt như thường lệ. Vì thế chúng tôi giữ nó ở Tucson, để, trong khi tôi còn ở châu Phi, và nó tiếp tục môn đọc của mình để theo kịp việc học, với vài ngày ở trường.

Và rồi chúng tôi trở về. Và tôi nghĩ, trong khi những đứa trẻ có kỳ nghỉ, thì tôi có buổi nhóm quen thuộc ở đây với dân sự, và giảng về những chủ đề này. Nhưng khi chúng tôi đến đây, chúng tôi thấy rằng mình đã không thể có được thánh phòng ở trường học.

⁶ Tôi biết rằng đền tạm này không đủ chỗ để dân sự ngồi, và làm cho thoải mái theo cách nên có khi họ... khi tôi có Sứ điệp này, cho nên chúng ta phải—phải có sự sắp xếp khác. Và thay vì có—có mười buổi tối mà chúng tôi đã lên kế hoạch, ô, tôi làm cho nó thành cứ hai buổi nhóm một Chúa nhật; Chúa nhật này, Chúa nhật tới, và Chúa nhật kế tiếp, hai buổi nhóm. Vì vậy, và chúng ta không hề thông báo điều đó.

Và, rồi, nếu người nào mà nghe cách nào đó rằng những buổi nhóm ấy sẽ bắt đầu vào ngày hai mươi tám, tại thánh phòng trường, nếu Chúa cho phép, ô, nếu anh em có bạn bè và có sự chỗ đặt trước nào ở khách sạn, tôi—tôi—sẽ hủy bỏ nó, đấy, bởi vì rằng—rằng họ, chúng ta không có đầy đủ tiện nghi để tổ chức. Họ không thể kiếm được những—những thánh đường trường học.

⁷ Còn bây giờ tôi muốn nói, chỉ về những buổi nhóm truyền bá Phúc âm vào sáng Chúa nhật. Và tối Chúa nhật tôi muốn cầu nguyện cho người đau. Và chúng ta tin rằng Chúa sẽ thăm viếng những người đau. Tôi không biết Billy sẽ lo liệu cho các bạn như thế nào; tôi cho rằng, phát ra những thẻ cầu nguyện, hay bằng cách nào, các cách điều khiển hội chúng. Nhưng chúng ta sẽ làm tất cả để có thể cầu nguyện cho mọi người trong ba tuần đến này mà chúng ta đã dự định sẽ có những buổi nhóm, nếu nó diễn ra theo ý Chúa.

8 Và rồi nhiều lần có những cuộc phỏng vấn cá nhân, người nào đó chỉ muốn gặp anh em một phút về điều gì đó hay điều gì giống như thế. Và chúng tôi sẽ... Bao nhiêu người ở đây muốn nói chuyện riêng với tôi, hãy đưa tay cho chúng ta thấy. Chà! Ai không muốn nào? Vậy thì chúng ta...

9 Hầu như sẽ khó để chúng ta có những cuộc phỏng vấn đó, vậy hãy viết lời thỉnh cầu của mình và gởi chúng, đưa cho Billy, rồi tôi có thể nhận chúng từ nơi đó. Và, bây giờ, cậu ấy sẽ thông báo về, tôi đoán, những thỉnh cầu nguyện, bất cứ khi nào chúng được phát ra.

10 Bao nhiêu anh em trong chức vụ của mình ở đây sáng hôm nay? Chúng ta đã không có một cơ hội để, tôi không nghĩ... Anh em có nhận ra người nào trong số họ không? Bao nhiêu mục sư truyền đạo ở đây sáng hôm nay, mời quý vị chỉ đưa tay lên? Hay là, đứng dậy. Chúng ta hãy xem có bao nhiêu mục sư truyền đạo trong hội chúng sáng nay. Ô, tốt! Tạ ơn Chúa vì những con người này. Ước mong chúng ta có thời gian để nhận ra mỗi người trong họ, nhưng tôi tin chắc anh chị em thấy họ. Và chúng ta... Chúa biết họ trong sự hầu việc của họ, và chúng ta cầu nguyện để Chúa sẽ ban phước cho họ dồi dào. Và, không nghi ngờ chút nào, nhiều người trong họ đã kết thúc buổi nhóm của mình, để được ở đây. Anh Junior Jackson và, tôi đoán, Anh Don Ruddell, và chương trình phát thanh này đang đến trong các nhà thờ của họ. Và rồi, cũng vậy, ở trên New York cùng những nơi khác khắp đất nước, sứ điệp này cũng được nghe bởi hệ thống điện thoại riêng đến mỗi nhà thờ sáng hôm nay.

11 Tôi vui thấy Anh Richard Blair ngồi ở đây. Tôi vừa đọc một bức thư về việc lớn mà Chúa đã làm giữa dân sự ở đó. Ngày nọ, như tôi hiểu... tôi có thể sai, Anh Blair à; nếu tôi sai, hãy sửa tôi nhé. Anh ấy đang làm việc, giúp một người nói lại cái xe móc hay điều gì đó, tôi tin là vậy. Tôi đọc lá thư đó. Và họ làm cho đảo chiều cái gì đó, và, tuy nhiên, dòng điện đã truyền vào trong bể nước nơi một cậu bé ở trong đó, một... người—người mà có xe móc, đưa con trai nhỏ của anh, chỉ một cậu bé, và nó đã giết chết đứa bé. Và bụng nó phình lên. Chúng ta biết điện giật rồi, đó là, khi người ta chết, đó là điều xảy ra. Đôi mắt trợn ngược; hàm răng cậu dính lại với nhau.

12 Nó cảnh báo anh em rất nguy hiểm. Anh Blair nói anh nghĩ rằng anh có thể tìm tôi ở đâu đó, để cầu nguyện cho nó, nhưng nhớ ra rằng, “Hễ nơi nào có đôi ba người nhơn Danh Ta nhóm nhau lại, thì có Ta ở giữa họ.” Và cha của cậu bé lột lớp da ngoài ngón tay ông ấy, cố đưa những ngón tay ông ấy vào trong cái miệng nhỏ bé, để mở nó ra. Và họ đã quỳ xuống bắt đầu cầu nguyện trên đứa bé, và nó đã sống lại.

13 Đúng thế không, Anh Blair? Một trong anh em trung tín của chúng ta ở đây. Ô, cậu bé cũng ở đây. Vậy thì, cảm tạ Chúa. Tốt lắm. Chúng

ta muốn cháu đứng lên, cháu bé. Bây giờ, chúng ta hãy cảm tạ Chúa yêu dấu về việc này. Đó có phải bố cậu bé không? Anh là người cha ấy phải không? Đúng thế. Và đây là Anh Richard Blair. Chúa chúng ta có thể làm được bất cứ điều gì. Vâng, thưa quý vị. Ngài đã hứa. Chúng ta đang sống trong sự Hiện diện Thiêng liêng của Cha Thiên thượng, vinh hiển, lớn lao. Và mọi sự mà chúng ta...đều có thể được nếu chúng ta chỉ tin.

14 Các bạn thấy điều đó làm gì, cái gì trả giá cho cuộc sống của con người ấy để tin điều đó? Đã cứu sống bé trai của anh. Vậy thì, Chúa đã có các đầy tớ trung tín ở đó, để...Anh Blair và họ, để cầu nguyện cho đứa bé khi nó ở trong tình trạng ấy. Vâng, khi bất cứ chuyện gì xảy ra, hãy nhớ, anh em là con cái của Đức Chúa Trời hằng sống.

“Nơi nào có đôi ba người nhóm lại nôm Danh Ta, thì có Ta ở đó.” Và cũng có lời chép, “Ngài là Đấng giải cứu trong cơn gian truân.” Nếu đã từng ở trong hoạn nạn, cậu bé ấy nằm ở đó, chết, trên mặt đất, vì cú giật điện truyền qua cậu. Vậy chúng ta cảm tạ Chúa sáng hôm nay, với cả tấm lòng, vì những con người này, vì những việc này mà Ngài đã làm cho chúng ta.

15 Xin Chúa cũng ban phước cho những con người đầy đức tin này. Trong tình trạng khẩn cấp đó là thì giờ để trông cậy Chúa. Và tìm kiếm Ngài, làm bạn với Ngài trước khi tình trạng khẩn cấp xảy đến. Chúng ta biết điều này. Nếu chúng ta yêu mến Chúa, chúng ta có thể cầu xin Ngài bất cứ chuyện gì, như là với bất cứ người bạn nào khác, và Ngài sẵn giúp đỡ chúng ta trong lúc gian truân.

16 Tôi vừa gặp trên phố, ngày hôm qua, chị của Anh John Martin. Tôi đã...Người nào đó đã chặn tôi lại trên đường, và ai đó đi ngang qua vẫy tay chào. Trở về nhà, các bạn biết đấy, các bạn nhìn thấy mọi người ở mọi nơi, dừng lại bắt tay, và vân vân. Và người phụ nữ này, tôi nhớ họ đã gọi tôi vừa mới đây, khi một ai đó đã đụng nhằm chị ở phía sau, chị đã bị gãy xương sống cả phần trên và phần dưới. Chị ấy bị liệt trong phần đời còn lại. Chị ấy đang ngồi ở đây trong buổi nhóm này sáng nay, vui mừng trước sự Hiện diện của Chúa. Tôi vừa mới nói chuyện với chị ấy ở trong phòng. Tôi muốn cầu nguyện cho chị ấy, một lần nữa. Và chị ấy...Chị ấy ngồi đầu đó ở đây. Tôi đoán chị ấy sẽ không thể quay lại được.

Nhưng, ở đây, chắc chắn, chị đang ngồi ngay tại đây bên cạnh chúng ta. Đúng thế. Mời chị đứng lên một phút, thưa chị, để mọi người có thể... Đây là phụ nữ mà bác sĩ bảo, cách đây vài ngày, chị sẽ không thể nào đi được nữa, xương sống bị vỡ và mọi thứ, từ tai—tai nạn xe cộ. Và chị đứng đó, khỏe mạnh.

Anh chị em biết, Kinh thánh có chép, “Họ không có thể nói gì chống lại điều đó, bởi vì con người đang đứng giữa vòng họ.” Điều đó đúng. Đây là cậu bé được mang về từ kẻ chết, và đây là người phụ nữ với xương sống bị gãy, đang đứng giữa chúng ta. Điều đó vừa được thực hiện, vì vậy Ngài hôm qua, ngày nay, cho đến đời đời không hề thay đổi. Đáng chúc tụng Danh Chúa! Thật hạnh phúc khi chúng ta được sống trong sự Hiện diện của Ngài, và biết rằng Ngài là Đấng sẵn giúp đỡ chúng ta trong lúc gian truân.

Vui mừng thấy Anh Vayle, Anh Martin, rất nhiều anh em sáng hôm nay. Xin Chúa ban phước cho anh em, thật dồi dào. Bây giờ trời...

17 Tôi biết không quá mát trong đây, với tất cả đám đông này, nhưng tuy nhiên, khi tôi rời Tucson ngày nọ, khoảng một trăm lẻ bốn hay lẻ năm độ [40°C]. Và hầu như nửa đêm, là chín mươi ba độ [34°C], và vì thế ở đây tôi cảm thấy khá dễ chịu. Và tại Parker người ta nói một trăm bốn mươi độ [59°C], thứ Sáu trước khi chúng tôi rời khỏi. Và các bạn có thể tưởng tượng là nóng đến mức độ nào. Dĩ nhiên, đó là trong sa mạc.

18 Và, bây giờ, ba Chúa nhật tiếp theo này. Hôm nay, ngày mười lăm, tôi tin vậy, có đúng không, hay mười sáu; mười lăm, phải không? Ngày mười tám, và hai mươi tám, và ngày một tháng Tám, (đúng không?) Tháng Tám. Ngày hai mươi lăm...Ngày hai mươi tám, hai mươi lăm, và ngày một, sẽ có những buổi nhóm tại đền tạm này. Không, các bạn biết đấy, đi ra quá nhiều, bởi vì, các bạn thấy đấy, chúng ta không thể nhận thêm cái gì vào, bên trong này bây giờ, bạn biết đấy, vì điều đó chỉ làm cho tệ hơn. Cứ trở lại nếu có thể được.

19 Và rồi tôi ở đây để họp những người chấp sự lại với nhau. Tôi hầu như bỏ hết việc này để kiểm chỗ tổ chức một buổi nhóm, khi tôi cảm thấy đang được dẫn dắt để làm điều đó. Vì thế tôi định hỏi họ xem chúng ta có thể kiếm cái trại của mình và—và dựng nó lên, và cứ ở lại đó, các bạn biết đó. Đem ra ở đây trong sân banh, hay ngoài nông trại, và di chuyển nó từ nơi này đến nơi khác, đúng như Chúa sẽ dẫn dắt. Và tôi cảm thấy đó là điều mà Ngài sẽ làm. Anh em biết rằng, có một khái tượng liên quan đến điều đó. Và tôi nghĩ đó là lý do khiến điều này xảy ra...Vậy thì, anh em biết không, nhiều lần chúng ta nghĩ thật là kinh khủng bởi vì những việc nào đó xảy ra, nhưng, anh em biết, đó có thể là Chúa, đấy, đang điều hướng anh em vào những việc này. Khi mà, Ngài đã phán, Ngài sẽ làm.

20 Cách đây vài đêm, nhiều người trong các bạn, chỉ trong khoảng một tháng trước khi đi qua châu Phi, nhiều người trong anh em có lẽ đã nghe băng ghi âm, nhiều người trong anh chị em mà có những cuốn băng đó, về, *Chọn Nàng Dâu*, được giảng ở California. Những phút cuối của cuộn

bằng, tôi không nhớ điều gì xảy ra ở đó. Nhưng Thánh Linh của Chúa đã đến theo cách như vậy. Tôi đã lên án cách họ đang sống và hành động, sau khi Phúc âm đã được giảng ra và công bố trước họ rất nhiều. Lúc ấy, thánh linh, Thánh Linh phán ra và nói, “Hỡi Ca-bê-na-um,” đây, “thành phố mà chính các người tự xưng bằng tên của các thiên sứ,” đó là Los Angeles, “các người đã được nhắc lên cao tới Trời, nhưng sẽ bị hạ xuống tận âm phủ.” Hiểu không? Thế rồi sau khi điều đó chấm dứt, thế nào, tôi đã ra bên ngoài, và Anh Mosley và Billy ở cùng với tôi. Và họ nói...Đi trở lại và nhìn, cả tầng trệt nằm đầy người, các mục sư truyền đạo đang khóc nức nở.

21 Rồi tôi đã đi và kiểm lời Thánh kinh. Tôi nói, “Có đề cập về điều đó trong Kinh thánh.”

Và đó là Chúa Jêsus quở trách thành Ca-bê-na-um, tất cả các thành ven biển mà Ngài đã thăm viếng. Thế nào, Ngài phán, “Hỡi Ca-bê-na-um, mày đã được nhắc lên cao tới Trời, sẽ bị hạ xuống tới âm phủ.” Ngài phán, “Vì nếu những sự đã làm ở Sô-đôm và Gô-mô-rơ cũng sẽ làm với người, nó sẽ còn đứng trong ngày hôm nay.” Và vào lúc đó, Sô-đôm và Gô-mô-rơ đã ở dưới đáy biển.

Rồi ngay sau đó, có lẽ là một trăm năm hay lâu hơn, sau lời tiên tri của Chúa Jêsus, Ca-bê-na-um, thành phố ven biển duy nhất mà Ngài đã đi qua, một trận động đất đã làm chìm nó xuống biển. Và anh em biết đó cũng là câu trả lời trực tiếp với California, với Los Angeles.

22 Và rồi ở Tucson ngày khác, ngay khi tôi quay trở lại, một trận động đất lớn xảy ra ở nơi đó. Các nhà khoa học đã lên ti-vi phác họa điều đó. Nó được đăng báo. Rằng, trái đất, một ngày kia, sẽ chia ra từ Đảo Aleutian, hay từ Alaska, xung quanh Đảo Aleutian, khoảng hai trăm dặm ngoài biển, trở vào ở San Diego, đến chung quanh Los Angeles, và rồi đi ra ở San Diego. Và trái đất sẽ kéo rộng ra mất nhiều in-sơ. Nhà cửa bị sụp đổ. Những khách sạn biến mất.

Và các nhà khoa học trong nhóm này được—được hỏi. Nói, “Ồ, nó sẽ giáng xuống ngày nào đó chẳng?”

23 Nói, “Có thể à? Nó sẽ xảy ra!” Và ông đã dùng những tên khoa học và cách mà dung nham...Đó là nguyên nhân gây ra những trận động đất này kéo dài, vòng quanh San Diego và đi xuống đó. Nó đã làm nơi đó thành trũng sâu. Và bây giờ tất cả đã bắt đầu tan vỡ, như là đất cát rơi xuống, và lúc này nó chỉ là lớp vỏ cứng. Và nó kéo rộng ra, nhiều in-sơ. Họ có thể dùng máy ra-đa và các thứ, và lần theo vết nứt đó, rồi đánh dấu. Tôi thấy nơi nó đã xảy ra.

Và nó đã kéo ra, nhiều in-sơ nữa, có lẽ hai hay ba in-sơ ngày nọ, một lần nữa, ngay sau khi lời tiên đoán đó được đưa ra.

Và những người mà phỏng vấn các nhà khoa học, đã nói, “Ồ, có lẽ nó sẽ không xảy ra trong thời đại chúng ta.”

24 Ông nói, “Nó có thể xảy ra trong năm phút tới hay năm năm tới; nhưng nó sẽ xảy ra.”

25 Bà Simpson, tôi không nghĩ bà ấy ở đây với chúng ta hôm nay. Hay, tôi thấy Anh Fred đang ngồi đây, nhưng tôi không biết Bà Simpson ở đâu. Bà đã đi và có lời tiên đoán của tôi, khoảng năm 1935 hay gần năm đó, và lời tiên tri đó nói, “Giờ sẽ đến,” nó được chép trong sách nào đó, “biển sẽ than khóc mở đường vào trong sa mạc.”

Nhìn xem sự gì sẽ xảy ra. Nếu một ngàn dặm vuông mặt đất đó rơi xuống vào trong dung nham của trái đất, và trượt lên nó, sẽ có nhiều triệu người sẽ chết cùng một lúc. Và đó sẽ là nguyên nhân của những đợt sóng thủy triều như vậy! Nên nhớ, độ sâu của Biển Salton, là một trăm hay hai trăm tắc Tây thấp hơn mực nước biển. Rồi nước sẽ có lẽ tràn đến hầu hết Tucson, với những đợt sóng thủy triều đến qua đó. “Và biển sẽ than khóc mở đường vào trong sa mạc.”

Các dân tan tác, Y-sơ-ra-ên đang thức tỉnh,
 Những dấu hiệu mà các đấng tiên tri chúng ta đã báo
 trước;
 Số ngày của Dân ngoại được đếm, với sự kinh hãi đè
 nặng;
 Hãy trở về, với đất nước của chính ngươi, Hỡi dân
 tan lạc.

26 Chúng ta ở thời cuối cùng. Vậy thì, xin Chúa ban phước cho anh chị em dồi dào. Tôi đã bắt đầu về điều đó và quên mất thời gian. Chúng ta sẽ tan biến dần, khá nhanh chóng, vào cõi Đời đời, dù sao đi nữa.

27 Và bây giờ trong Thánh Mác, chương 7 câu 7, mang đến phân đoạn về chủ đề này được đọc trong Sử ký thứ Nhất chương 13. Để làm chủ đề cho phân đoạn này, tôi muốn đọc trong Mác 7:7.

*...sự chúng nó thờ lạy Ta vô ích, vì giáo lý chúng nó dạy theo
 điều răn mà chỉ bởi người ta đặt ra.*

28 Vậy thì, tôi không biết gì ngoài Sử điệp mà Chúa đã truyền cho tôi, và tôi chỉ có thể nói thế thôi. Còn giờ này, tôi nói về một chủ đề sáng hôm nay mà tôi nghĩ sẽ là tốt. Và tối nay tôi muốn nói về nó, “thức ăn đúng mùa,” nếu Chúa muốn: *Thức Ăn Thuộc Linh Đúng Mùa*, và cách để nhận lãnh Nó. Bây giờ, sáng hôm nay: *Cố Gắng Làm Công Việc Chúa Mà Không Theo Ý Muốn Của Chúa*.

29 Đức Chúa Trời là tối cao. Và chúng ta nhìn thấy ở đây điều mà Đa-vít đã làm, đọc trong Kinh thánh Sứ ký Nhất 13. Và ông đã... Ý định của ông thì tốt. Nhưng Đức Chúa Trời không ban cho chúng ta chiến tích trên những ý định tốt. Có một cách duy nhất để hầu việc Chúa, đó là bằng cách làm theo ý muốn của Ngài với mạng lệnh Ngài. Và Đức Chúa Trời, đang cầm quyền tối cao, không có ai bảo Ngài phải làm điều gì hay làm như thế nào. Ngài làm nó theo cách, Ngài biết cách thích hợp để làm. Và điều đó khiến tôi cảm thấy vui. Và nó sẽ làm cho hết thảy chúng ta cảm thấy vui, và tôi tin chắc vậy. Vì, một người sẽ làm Nó cách *này*, và người thì làm Nó theo cách *kia*, còn người thì theo cách khác.

30 Nhưng một sự lớn, một lần nữa, về Đức Chúa Trời, Ngài không lia bỏ chúng ta, vậy thì, không có biết điều gì là Lễ thật và cách nào để làm. Ngài sẽ không công bình, để trừng phạt chúng ta vì làm điều gì đó mà chúng ta không biết cách nó sẽ được làm, và rồi để chúng ta vấp phạm trong điều gì đó. Ngài không phải là loại Thượng đế ấy. Ngài là Đức Chúa Trời phán Lời và mong đợi con cái Ngài tin Lời ấy. Và, do đó, Ngài biết điều gì là tốt nhất, và khi nào làm điều đó, và làm như thế nào. Chúng ta có những ý kiến của mình về điều đó, nhưng Ngài biết.

31 Và rồi nếu Ngài thiết lập một hệ thống, mà những gì Ngài sẽ làm, và không nói cho chúng ta sự gì sẽ xảy đến và cách nó sẽ xảy ra thế nào, rồi chúng ta, sai lầm ở điều đó, sẽ—sẽ được xưng công bình trong—trong sự sai lầm của chúng ta; hay, cố gắng làm điều gì đó, để mỗi người sẽ được xưng công bình. Nhưng có một con đường duy nhất, và đó là Lời Ngài.

32 Và việc khác, Đa-vít ở đây, chúng ta thấy rằng trong lòng ông muốn làm việc gì đó tốt đẹp. Ông không có động cơ xấu, hay mục đích xấu. Nhưng, cái nhà, hay hòm giao ước của Chúa, ở cách xa dân—dân sự, và ông muốn mang hòm giao ước của Đức Chúa Trời trở về nơi của nó, để dân sự muốn cầu vấn Đức Chúa Trời về những điều mà họ muốn.

33 Thay vì—vì cứ để điều đó xảy đến, chúng ta... Điều gì xảy ra nếu Anh Blair và cha của cậu bé này nói, “Ồ, thật là tồi tệ, đứa trẻ bị đau, chết. Tôi đoán, thật điều gì đó đã xảy ra”? Nhưng họ đã nhanh chóng đi đến Chúa.

34 Điều gì xảy ra nếu phụ nữ trẻ đó, và chồng cô ấy, một mục sư của Phúc âm, cách đây vài đêm, hay nhiều ngày, khi phụ nữ ấy bị gãy xương sống, mà vừa đứng lên... Bác sĩ nói, “Cô ấy sẽ bị liệt suốt đời còn lại.” Điều gì xảy ra nếu người chồng và cô ấy nói, “Thôi, em yêu à, chúng ta sẽ cứ tự an ủi với điều đó vậy”? Nhưng họ nhanh chóng làm điều gì đó về việc ấy; họ đến với Đức Chúa Trời. Biết bao nhiêu điều trong Kinh thánh mà chúng ta có thể nhắc đến, về cách khi dân sự gặp hoạn nạn, họ đến với Chúa!

35 Thế đấy, rồi, trong thời của họ, họ chỉ có một nơi nhóm lại duy nhất mà họ có thể gặp Đức Chúa Trời, và đó là tại hòm giao ước, dưới huyết. Đó là nơi gặp duy nhất cho đến lúc ấy, dưới Huyết. Nấp thi ân được rày, để ban sự thương xót cho người thờ phượng, hay là người kêu cầu, khi họ đến trong sự nài xin Chúa. Chúa có lộ trình đặc biệt, con đường anh em cũng phải đi đến, về điều đó, và Ngài sẽ không chấp nhận điều gì khác. Ngài sẽ không chấp nhận sự cung cấp nào khác; chỉ con đường mà Ngài đã định cho nó.

36 Mới đây tôi vừa mới giảng về một Sứ điệp, nhiều anh em biết về Nó, đó là, một nơi sẵn sẵn duy nhất mà Đức Chúa Trời gặp kẻ thờ phượng, nơi mà Ngài phán, “Ta sẽ đặt Danh Ta.” Nếu chúng ta có thể tìm thấy hội thánh mà Chúa đặt Danh Ngài ở đó, thì chúng ta đi đến nơi đó. Ngài phán, “Ta sẽ không ban phước cho các ngươi trong tất cả các cửa thành; chỉ ban phước cho các cửa thành mà Ta đặt Danh Ta ở trong. Ta sẽ đặt nó trong một nơi, và người gặp Ta ở đó; và đó là nơi duy nhất Ta sẽ gặp người.” Và chúng ta đã thấy, qua nơi đó, nơi mà Ngài đặt Danh Ngài, và đó là nơi duy nhất mà Ngài gặp người thờ phượng. Và Danh Ngài là Jêsus Christ. Danh Đức Chúa Trời là Jêsus Christ.

37 Đức Chúa Jêsus phán, “Ta đã đến trong Danh Cha Ta.” Mỗi người con đều đến trong danh cha mình. Và Ngài đã đến trong Danh Cha.

“Và không có Danh nào khác dưới Trời được ban cho giữa con người,” cho dù nó được gọi là Giám Lý, Báp-tít, Trường Lão, hội thánh của Đấng Christ, bất kể nó có thể là cái gì. Chỉ có một nơi duy nhất mà Đức Chúa Trời gặp con người, và đó là khi người ấy ở trong Chúa Jêsus Christ, nơi duy nhất. Và tất cả những sự xưa quay lại đây dưới thời Cựu Ước, làm hình bóng điều đó. Tôi muốn anh em hiểu rõ việc ấy. Bây giờ, đó là một bài học trường Chúa nhật. Tôi có vài câu Kinh Thánh và những ghi chú viết xuống đây. Tôi nghĩ rằng điều này sẽ giúp anh em hiểu, như tất cả sự cũ đã xảy ra để làm gương cho chúng ta.

38 Bây giờ, chúng ta tìm thấy Chúa có một đường lối để làm mọi sự. Nhưng Đa-vít, được chúc phước bởi Chúa, như ông đã có, và được làm vua, ông chỉ nghĩ rằng ông sẽ chỉ làm việc gì đó cho Chúa, dù thế nào đi nữa. Và ông không hề đi trong con đường đúng.

39 Chúng ta chú ý, Chúa bày tỏ Lời Ngài trong mùa định trước của Chính Ngài. Vậy thì, làm sao Martin Luther có thể biết về Sứ điệp ngày hôm nay? Làm sao những tín đồ Trường lão biết? Làm sao Martin...hay giáo hội Công giáo biết sứ điệp của Martin Luther? Làm sao John Wesley có thể biết sứ điệp của Luther? Làm sao Wesley biết sứ điệp Ngũ Tuần?

Hay bằng cách nào mà phái Ngũ Tuần biết Sứ điệp này? Thấy không? Ngài bày tỏ Nó trong mùa của Ngài, bởi vì Nó là Hạt giống. Và khi Nó lớn lên và chín muồi, Ngài bày tỏ chính Ngài.

⁴⁰ Giống như sức nóng của mặt trời, tỏa ra. Khi còn yếu ớt và non nớt, hạt giống sẽ nảy mầm bứt khỏi mặt đất; rồi cho những chiếc lá của nó, trong giai đoạn khác dưới mặt trời. Mặt trời nóng bức sẽ giết chết nó nếu nó là hạt giống đang chín...hay thời kỳ thu hoạch. Vì vậy, Ngài điều chỉnh mặt trời và điều hòa thiên nhiên, để đáp ứng với Lời Ngài.

Ngài điều chỉnh Hội thánh, những người được định trước, Nàng Dâu, để đáp ứng với mùa mà họ đang sống.

⁴¹ Thậm chí chính thiên nhiên nói cho chúng ta biết ngày nay, khi chúng ta thấy các dân náo loạn, mặt đất chìm xuống, chữ viết tay trên tường. Chúng ta thấy hội thánh và tình trạng của nó.

Chúng ta thấy Nàng Dâu và tình trạng Nàng ở trong. Và chúng ta biết, bởi thiên nhiên, rằng Hội thánh đang sẵn sàng để ra đi. Thật là thời giờ vinh hiển! Đó là thời giờ mà các đấng tiên tri mong mỏi thấy, thời đại này.

⁴² Bây giờ, Ngài thể hiện Lời Ngài chỉ trong mùa của Nó. Martin Luther đọc Kinh thánh giống chúng ta. Wesley đọc quyền Kinh thánh giống như Martin Luther. Tín đồ Ngũ Tuần đọc Kinh thánh giống như chúng ta đọc. Chúa Jêsus đọc Kinh thánh mà người Pha-ri-si đọc, nhưng họ...Cố gắng giữ hạt ngũ cốc trong giai đoạn đầu, khi nó chín, họ lại không nhìn thấy thời đại của mình.

Lúc ấy Đa-vít đã làm điều giống như vậy ở đây.

⁴³ Ngài bày tỏ Lời này đúng mùa, và với người Ngài chọn để bày tỏ Nó cho. Chúa chọn người mà Ngài bày tỏ Lời cho họ. Ngài đã chọn người đó trước khi sáng thế. Tất cả những việc làm của Ngài đã được Ngài biết trước, giấu kín loài người. Ngài chỉ bày tỏ chúng như Ngài muốn. Chính là mùa được chọn của Ngài, người được chọn của Ngài. Và Ngài không hề chọn một đảng phái nào; chính là một người được chọn, cách Ngài làm điều đó.

⁴⁴ Ai là người mà sẽ dám sửa sai Ngài, và nói, “Bây giờ, hỡi Chúa, Ngài đã sai lầm khi đặt người này vào trong chức vụ. Người này không tin như chúng tôi tin”? Ai sẽ nói với Chúa rằng Ngài sai trong điều đó? Sẽ làm cho ai đó là người sai lầm nhiều hơn tôi một chút, để nói với Ngài điều đó. Ngài biết Ngài đang làm gì. Ngài biết người nào để chọn và người nào không được chọn, việc gì để làm và khi nào làm nó. Cho dù chúng ta nghĩ rằng một người nào đó có đủ phẩm chất để làm một công việc nào đó đi nữa, Đức Chúa Trời biết ai đủ phẩm chất trong thời đó và mùa đó, hay thời giờ và đúng giờ để làm điều đó.

45 Và Cơ-độc nhân chân chính, đích thực; tín hữu chân chính, đích thực trong Chúa, mong đợi Chúa cho những việc này. Hãy chờ đợi trên chức vụ của mình. Nếu anh em cảm thấy có sự kêu gọi, hãy tin chắc rằng đó là Chúa. Tin chắc điều đó đúng. Tin chắc rằng nó xảy ra đúng lúc về những điều mình đang nói. Kinh thánh dạy, “Hãy ai trông đợi Chúa thì chắc được sức mới. Cất cánh bay cao như chim ưng. Chạy mà không mệt nhọc. Đi mà không mòn mỏi.”

46 Chú ý Đa-vít, vua của Y-sơ-ra-ên, vừa được xức dầu. Sa-mu-ên đã đổ dầu trên ông, và ông là người được chọn của Đức Chúa Trời, để làm vua Y-sơ-ra-ên. Và Đa-vít đã có sự khai thị này, để mang hòm của Chúa lên thành Đa-vít. Vậy thì, không có gì sai, nhưng, anh em thấy, Đa-vít đã hành động điều đó không đúng.

47 Vậy thì, giống như nếu một con người như thế có một khai thị, một con người vĩ đại như vua được chọn của Chúa, vị vua vĩ đại nhất đã từng sống trên đất, ngoài Đấng Christ, tôi nghĩ vậy, là Đa-vít, bởi vì Đấng Christ là Con vua Đa-vít. Lúc đó, con người vĩ đại ấy, vừa mới được xức dầu, đến từ chính sự Hiện diện của Đức Chúa Trời, nhận một khai thị để làm gì đó cho Đức Chúa Trời, và muốn làm cho Chúa; nhưng sự bày tỏ đã sai. Vậy thì, đó là việc lớn. Nó sẽ liên quan đến chủ đề của chúng ta: *Cố Gắng Làm Việc Chúa Mà Không Được Kêu Gọi Để Làm Công Việc Đó*.

48 Chú ý, Đa-vít đã có một khai thị. Và chú ý, không phải tiên tri Na-than-ni-ên, đã có khai thị đó. Mà chính là Đa-vít, nhà vua, đã có khai thị đó. Na-than-ni-ên cũng không được hỏi ý kiến về điều đó. Ông không hề hội ý với Na-than-ni-ên. Nhưng anh em có thấy ở đây, trong Sử ký thứ Nhất, ông hỏi ý kiến của quan tướng ngàn quân, và quan tướng trăm quân không? Ông không hề bàn bạc với Na-than-ni-ên. Ông hỏi ý kiến dân sự, và ông cũng hội ý với các thầy tế lễ và các nhà thần học của thời đó, các thầy thông giáo và các nhà thần học. Đa-vít hỏi ý kiến trước tiên, nói, “Nếu nó, sự này, là do Chúa mà đến, chúng ta hãy đi xuống và thỉnh hòm của Đức Chúa Trời chúng ta, về trong thành, để chúng ta cầu vấn Chúa trước khi chúng ta làm các việc.”

49 Nhưng nói, trong thời Sau-lơ, “Họ đã không cầu vấn Đức Chúa Trời, bằng—bằng—bằng hòm giao ước, Urim, Urim Thum-mim. Họ đã bỏ làm điều đó.”

Đa-vít nói, “Bây giờ chúng ta hãy trở lại cùng Đức Chúa Trời, hết thầy chúng ta! Chúng ta hãy trở lại làm điều đúng. Chúng ta hãy đi xuống và thỉnh hòm giao ước và mang nó về đây, mang về trong sự Hiện diện

của Chúa,” nói cách khác, “vào trong thành. Chúng ta hãy có một sự phục hưng. Chúng ta hãy mang dân sự trở lại.” Nhưng ông có khả thi, mà đường như là tốt đẹp, nhưng nó không phải là ý Chúa.

⁵⁰ Thay vì cầu vấn nguồn mà ông nên cầu xin, ông đã hội ý các quan tướng của mình, bởi vì ông vừa mới làm vua. Và ông đi theo lối suy nghĩ đó, rằng, những quan tướng và những người vĩ đại của ông.

⁵¹ Rồi ông đi vào đền thờ trên danh nghĩa mà cầu vấn họ có thể có sự phục hưng không. Các thầy tế lễ, các thầy thông giáo, quan tướng ngàn quân, quan tướng trăm quân, và ông hỏi ý kiến họ. “Đây có phải là ý Chúa không?” Và họ bảo rằng điều đó phải. Nhưng, anh em thấy đó, họ đã không cầu xin nguồn chính mà Đức Chúa Trời luôn luôn hành động qua đó. Đây, ông đã không có được điều đó.

⁵² Vậy thì ý định của ông thì tốt. Động cơ của ông tốt đẹp. Mục tiêu của ông thì tốt, và mang đến một sự phục hưng trong thành phố, mang dân sự trở về với Đức Chúa Trời. Nhưng ông không hề cầu vấn theo cách mà Đức Chúa Trời bảo ông để làm điều ấy. Hiểu không?

⁵³ Thậm chí tất cả dân sự đã đồng ý, và các thầy tế lễ cũng vậy, rằng vua thì đúng, “Họ cần hòm giao ước trở về trong thành. Lúc này, họ cần sự Hiện diện của Chúa. Họ cần sự phục hưng.” Nhưng Đức Chúa Trời không hứa bày tỏ Lời Ngài, trong mùa của Nó, với dân sự. Ngài không hề hứa bày tỏ Lời cho vua, trong mùa đó. Đức Chúa Trời không thay đổi, một chút nào. Ngài đã không hứa làm điều đó.

⁵⁴ Cho dù chân thành thể nào, động cơ tốt thể nào, mục đích tốt đến đâu đi nữa, và dân sự muốn những sự này và thấy sự cần thiết của nó thể nào đi nữa, phải có ý muốn của Chúa để thực hiện trong những việc này. Đó là điều mà tôi muốn đề cập kỹ càng, vì tôi muốn làm điều này để anh em phải thấy điều đó xem—xem thử Thánh Linh của Chúa có ngự trong anh em không. Và đó là lý do tôi mất thời giờ rất lâu ở đây. Không làm mất thời giờ của quý vị những người nghe trên hệ thống điện thoại, và nói máy trên hệ thống phát thanh, nhưng tôi—tôi muốn quý vị hiểu điều đó. Nếu quý vị không có thời gian, thì hãy đặt mua băng ghi âm. Việc ấy...

⁵⁵ Cho dù việc ấy cần thiết thể nào đi nữa, mọi người đồng ý mức độ cần thiết của nó thể nào, điều đó là Lễ thật thể nào, tuy nhiên có một điều phải tìm thấy. Đó có phải là ý muốn của Chúa không?

Vậy thì, Chúa không hề hứa rằng Ngài sẽ bày tỏ bí mật của Ngài cho các vị vua của Ngài, Ngài sẽ bày tỏ bí mật của Ngài cho dân sự Ngài.

56 Điều gì đó giống thời Mi-chê, con trai của Giê-ma-la. Như chúng ta dừng lại đây, không là chủ đề, nhưng thời giờ khác, để đưa điều này vào và làm cho nó trở thành sự thật với các bạn, có thật với các bạn, để các bạn sẽ không bỏ qua nó.

57 Đã có, trong thời Mi-chê... Ông là người nghèo, và ông cũng xuất thân từ một gia đình nghèo. Nhưng, A-háp, vua Y-sơ-ra-ên, như là một dân dưới ảnh hưởng Đức Chúa Trời, ông đã thiết lập một trường và nuôi dưỡng những tiên tri được tay con người chọn ra, được tuyển chọn, và có bốn trăm người ở trong trường. Họ là những con người cao trọng. Họ thật sự không phải là tiên tri giả. Họ là các tiên tri Hê-bơ-rơ, những con người chân thật. Và họ đã cầu vấn Chúa qua những con người này. Những người này đã nói tiên tri. Nhưng, anh em thấy, khi sự đối đầu đích thực đến, mỗi người trong số họ đã đi ra ngoài Lờì và ý chỉ của Đức Chúa Trời. [Băng trống—Bt.]

58 Vì Giô-sa-phát từ Giê-ru-sa-lem đi xuống để gặp vua—vua A-háp, và họ đã mặc áo choàng, và ngồi bên ngoài các—các cổng thành, và mang các dâng tiên tri đến trước họ. Trước tiên, A-háp nói, “Chúng ta có một nơi ở đây tại Ra-môt Ga-la-át thuộc về chúng ta.” Vậy thì, đó là CHÚA PHÁN NHƯ VẬY. Giô-suê đã chia nó cho dân sự và ban cho họ, nhưng dân Phi-li-tin đã chiếm nó.

Và nói, “Ở đây con cái chúng ta cần bánh, mà chúng ta không đủ đất để trồng trọt cho có bánh ăn. Còn kẻ thù của chúng ta, dân Phi-li-tin, nuôi con cái họ, là dân ngoại giáo, ở trên chính đất mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời đã ban cho chúng ta.” Đó là điều rất thẳng thắn. Và nói, “Ở đây, chúng ta, dân sự của Chúa, mà ngồi ở đây với con cái chúng ta, đương thiếu ăn, còn kẻ thù chúng ta đã nuôi con cái họ trên mảnh đất mà Chúa gọi chúng ta ra khỏi xứ Ê-díp-tô để ban cho chúng ta.” Điều đó sẽ đẩy lên một nhà thần học, phải không? Người nói, “Chúng ta sẽ đi lên và lấy lại đất mà Đức Chúa Trời đã ban cho chúng ta chứ?”

59 Giô-sa-phát nói, “Vâng, ta sẽ giúp vua. Chúng ta là anh em. Vua ở Giu-đa, còn ta ở—ta ở Giê-ru-sa-lem.” Hay—hay là, ngược lại phải không? Tôi tin... Không, đúng thế. Tôi nghĩ rằng đó... Giô-sa-phát.

Tuy nhiên, Giô-sa-phát là con người tốt, một vị vua, một người công bình yêu mến Chúa. A-háp là người tin hăm hăm. Vì thế người ta mang họ đến, và Giô-sa-phát nói, “Nghe đây, chúng ta hãy cầu vấn Chúa, trước đã. Chúng ta nên tìm biết về việc này.” Thấy chưa, giá như Đa-vít đã làm điều mà Giô-sa-phát đã làm! Ông nói, “Chúng ta có nên làm sự này không?”

Và một cách nhanh chóng, là người Y-sơ-ra-ên, A-háp nói, “Chắc chắn rồi. Tôi có bốn trăm người Hê-bơ-rơ, chúng ta như nhau, các đẳng tiên tri Hê-bơ-rơ thuộc tổ chức của chính chúng tôi. Và tôi sẽ hỏi ý kiến họ. Họ là các đẳng tiên tri.” Bây giờ, anh em thấy đấy, chỉ...

⁶⁰ Anh em nói, “Điều đó làm tôi ngạc nhiên, Anh Branham. Một tiên tri à?” Ô, vâng. Có một người vào thời Giê-rê-mi, người đã nói rằng họ sẽ xuống đó hai năm. Chúa phán với Giê-rê-mi, “bảy mươi năm.” Đặt ách vào cổ ông, và vị tiên tri ấy bẻ nó ra, Ha-na-nia. Nhưng anh em biết điều gì đã xảy đến với ông ta đấy. Ô, vâng. Anh em phải ở lại sống với Lời.

Vậy những đẳng tiên tri này đến và nói tiên tri, và nói, “Hãy đi lên! Chúa ở cùng vua.”

⁶¹ Và một người trong họ, tôi tin (quên tên người ấy lúc này) người đứng đầu, Sê-đê-kia, tôi tin vậy, nói, ông ấy làm hai sừng bằng sắt và nói, “CHÚA PHÁN NHƯ VẬY. Bởi điều này,” bảy giờ người đó chân thật, “vua sẽ đẩy kẻ thù trở lại đất của họ, và lấy điều gì thuộc về Đức Chúa Trời. Nó đã được ban cho vua.” Tôi không tin ông ta là kẻ giả hình. Tôi tin ông ấy là người tốt. Tôi tin tất cả các tiên tri đó là người tốt.

⁶² Anh em nói, “Những tiên tri đó à?” Đúng thế! Nên nhớ, chính người đã ưng thuận giết Chúa Jêsus, đã nói tiên tri, bởi vì đó là chức vụ của ông. Ông là thầy tế lễ thượng phẩm năm đó. Và đang có chức vụ đó, và giữ chức vụ đó, Thánh Linh của Chúa đã đến với ông. Điều đó không có nghĩa là ông đã được cứu hay bất cứ điều gì về việc ấy. Và ông đã nói tiên tri, Cai-phe, bởi vì chức vụ của ông là làm điều đó.

⁶³ Và những tiên tri này, là các đẳng tiên tri, của các tiên tri có chức vụ, nói tiên tri. Và Thánh Linh Chúa đến trên họ, những con người có những ân tứ của Thánh Linh.

⁶⁴ Tôi nhận ra rằng tôi đang nói chuyện với chín mươi chín phần trăm là những người theo phái Ngũ Tuần. Nhưng những con người này nhiều lần, một người, Chúa có thể làm việc với họ, ban cho họ một ân tứ, và dân chúng sẽ gây áp lực trên những người đó. Nếu họ không được kêu gọi hoàn toàn và không được Đức Chúa Trời sai phái, người đó sẽ khiến cho dân ông hay dân bà nói điều gì đó không theo ý muốn của Chúa, bởi vì dân chúng ép buộc họ làm điều đó.

⁶⁵ Cách mà tôi phải nhắc lại mục sư trẻ tuổi của chính chúng ta ở đây về điều đó. Ở bên ngoài đây trong khu rừng một buổi sáng nọ, khoảng ba giờ sáng, phán, “Hãy đi nói cho Anh Neville!” Tôi đã đến với anh, phải không, Anh Neville?

66 Mọi người nói, “Anh Neville, hãy nói tiên tri cho tôi đi. Bảo tôi điều *này* hay điều *kia*.” Hiểu không? Quý vị đã bảo anh nói những việc mà sau đó sẽ không ứng nghiệm.

“Họ chờ đợi,” để tìm thấy điều Chúa muốn họ làm. Hiểu không?

67 Vậy những người này nhìn điều đó theo cảm giác tự nhiên, “Nó thuộc về chúng ta.” Nhưng, các bạn thấy đó, họ không tìm thấy Lời và ý muốn của Chúa.

68 Rồi Mi-chê đi xuống, và ông có một khái tượng. Ông kiểm tra, trước tiên, các bạn chú ý. Nói, “Hãy đợi. Cho tôi tối nay. Để tôi tìm thấy, và ngày mai có lẽ tôi có thể trả lời người.” Ông không nói thật nhanh, “CHÚA PHÁN NHƯ VẬY,” giống như, để đồng ý với các tiên tri khác. Ông nói, “Tôi sẽ chỉ nói điều gì Đức Chúa Trời phán.”

Và ngày hôm sau, chúng ta thấy, Chúa phán với với ông điều gì sẽ xảy ra. Và nó hoàn toàn trái ngược với những tiên tri khác. Nó đã trái ngược với cả trường. Và thậm chí một trong số những tiên tri đó đã bước đến và vấp vào mặt ông, vì việc đó. Nhưng, thấy không, ông đã chờ đợi. Rồi khi ông làm thế, ông so sánh lời tiên tri của ông, khái tượng của ông, với Lời đã được chép, và nó đã đúng với Lời.

69 Khi người nào đó nói họ “có sự khai thị để làm báp-tem cho dân sự trong Danh ‘Cha, Con, Thánh Linh,’” điều đó trái nghịch với Lời. Không có ai trong số còn lại của họ từng làm điều đó. Khi họ nói, rằng, “Ồ, chúng ta sẽ đứng đây, và điều *này*, điều *kia*, và điều *no*,” và vân vân, điều đó trái ngược với Lời. Khi họ nói họ “không tin dòng giống con rắn,” điều đó nghịch với Lời. Tất cả các sự khác này, là nghịch với Lời. Nó phải ở với Lời và ở mùa đó.

70 Vậy, giá như Đa-vít chỉ làm thế. Hòm giao ước sẽ đến, nhưng không phải vào lúc đó; không có chỗ cho nó.

71 Để ý bây giờ khi họ đi xuống lấy hòm giao ước, tất cả các quan trường nói, “Đó là điều nên làm, Đa-vít. Vinh quang thuộc về Đức Chúa Trời! Chúng ta cần một sự phục hưng.” Đó là Ngũ tuần chân thật, ngày nay; Báp-tít, Trưởng Lão. “Đa-vít, ngài là vua! Vua tất cả...Quan tướng *A* hay *B* gì đó, và Thiếu tá *A* hay *B* gì đó, và Tướng *A* hay *B* gì đó sẽ có mặt trong buổi họp của vua. Tại sao, họ nói điều đó đúng là việc phải làm, hồi Đa-vít. Vua có cả nước ở với vua.”

Đó là nan đề ngày nay. Tôi không muốn có nước nào. Tôi muốn có Chúa, nếu không có người nào khác đứng lên.

72 Đa-vít có tất cả các tướng lĩnh. Ông có sự hợp tác với lực lượng quân đội. Ông có sự hợp tác với hết thầy giáo phái, với tất cả các nhà thần học,

với tất cả, mọi người đồng ý với ông. A-háp cũng vậy, và những người khác trong Kinh thánh cũng vậy; nhưng ông đã không có Chúa, vì ông không theo ý muốn của Chúa. Tôi hy vọng chúng ta hiểu điều này.

⁷³ Chú ý, họ đã làm việc mang tính tôn giáo như họ có thể. Họ có lẽ quảng bá và làm mọi thứ, “Sự phục hưng lớn! Hòm giao ước sẽ được mang trở về. Chúng ta sẽ có một sự phục hưng. Chúng ta sẽ làm điều này.”

⁷⁴ Chú ý, ông gửi đến những kẻ hát xướng. Ông đã gửi những người chơi đàn cầm, với kèn đồng, họ đã làm mọi việc mang tính tôn giáo mà họ biết; mà vẫn không có Đức Chúa Trời ở trong đó.

Chúng ta thấy ở mức độ nào đó nó đang lặp lại, phải không?

⁷⁵ Họ nhận tất cả những kẻ hát xướng. Họ lấy những kẻ chơi đàn cầm, những kẻ thổi kèn; phụ nữ, đàn ông, bất cứ ai có thể hát. Họ mang tất cả xuống đó, và họ đi qua mọi vận động tôn giáo.

Tôi không muốn nói điều này, nhưng tôi phải nói. Những giáo phái này ngày hôm nay cũng vậy, Ngũ Tuần và tất cả, đang đi qua mọi cuộc vận động mang tính tôn giáo, hát và hò hét.

⁷⁶ Chú ý, Đa-vít đã la lớn hết sức, và ông gào thét, ông nhảy múa, và thực hiện mọi hành vi tôn giáo như có thể được; mà vẫn không có Chúa ở trong đó. Và động cơ của ông, mục tiêu của ông, và mọi thứ đều đúng; nhưng ông đã đi sai đường. Thấy không? Ông ấy đã làm tất cả những phong trào tôn giáo; la hét, hát, có những kẻ hát xướng đặc biệt, những kẻ hò hét đặc biệt, mọi thứ khác. Họ đã nhảy trong thần linh. Họ đã làm mọi việc mang tính tôn giáo.

⁷⁷ Điều gì đó giống như những chiến dịch lớn trong thời đại chúng ta. Họ muốn chiến thắng thế gian cho Đấng Christ. Không có chuyện như vậy. Những cuộc phản hưng lớn lan tràn trên đất, những sự việc vĩ đại xảy ra; nếu họ chỉ có thể nhận biết rằng, ngày đó đã qua rồi. Nó bị sụp đổ. Nhưng họ đang xây dựng, những chiến dịch lớn, những tổ chức, và mọi thứ. Song, kết quả thì giống như trong thời của Đa-vít, nó đã không có kết quả.

⁷⁸ Chúng ta hoạt động và có một sự phục hưng. Một số những nhà truyền bá Phúc âm vĩ đại của chúng ta ngày hôm nay, họ nói họ có ba mươi ngàn người trở lại tin Chúa, trong sáu tuần lễ; và một năm sau đó, trở lại, họ không thể tìm thấy ba mươi người. Có điều gì sai trật. Sự việc là, nó thật sự giống như Đa-vít đã làm. Các quan trưởng lớn, những con người vĩ đại, những thầy giảng lớn, những trường học lớn, nhà cầm quyền lớn, nhưng họ vẫn tham khảo ý kiến giáo phái già cỗi thay vì nhìn thẳng vào Lời Đức Chúa Trời và thấy khi mùa đến. Anh em không thể ăn thêm thức ăn nào đó nhưng chỉ ăn những lần nào đó trong năm.

⁷⁹ Bây giờ chúng ta hãy xem điều gì đã xảy ra. Mặc dù họ... Cảm xúc tôn giáo và những thứ khác của họ thì lớn, những ý định của họ thì lớn, chiến dịch của họ lớn, ca hát rầm rộ, nhảy múa nhiều, tiếng hét vang dội, âm nhạc rộn ràng, và họ đã có hòm giao ước. Nếu có hòm giao ước mà không có Chúa có tốt gì chẳng? Nó chỉ là cái hòm gỗ, với hai tấm bằng bằng đá.

Điều đó giống như dự tiệc thánh, chịu báp-têm. Nếu chịu báp-têm mà trước hết không ăn năn thì có ích gì? Có ích gì chẳng, dự tiệc thánh, trở thành kẻ giả hình, nếu bạn không sống đời sống đó và tin sự an nghỉ của Lời Chúa? Dự phần của Nó, mà không an nghỉ trong Lời, chỉ cho thấy có điều gì đó sai lầm.

⁸⁰ Bây giờ, khi tất cả việc này xảy ra, chúng ta hãy xem bây giờ điều gì xảy ra khi Chúa, và thời đại của Ngài và thời giờ của Ngài, không được quan tâm đến; chỉ là ý tưởng của con người.

⁸¹ Nhiều người đã nói với tôi, “Tại sao anh không đến đây tổ chức một buổi nhóm? Ồ, chúng tôi mời anh. Ký điều *này*, *kia*, hay điều *khác*.”

Chờ đây! Anh em có thể cần nó, nhưng Chúa phán gì về nó? Nhiều người đã nói với tôi...Tôi đã được mời, tôi đã có những cuộc phỏng vấn, những cuộc nói chuyện riêng và các thứ, chờ đợi trong vòng một năm. Hãy chờ đợi! Làm sao tôi biết sẽ nói điều gì cho đến khi Chúa phán với tôi điều phải nói? Đây, phải chờ đợi! Đó là lý do tôi nói, “Hãy viết điều ấy ra. Để cho tôi xem Ngài phán gì.” Hiểu không? Hãy chờ đợi! “Nhưng ai trông đợi Chúa chắc sẽ được sức mới.” Đúng thế không?

⁸² Chú ý, họ chỉ hỏi ý kiến thầy tế lễ của thời đó, các nhà thần học, các giáo phái. Và để ý, bởi làm việc đó, hội ý các thầy tế lễ và hội ý với hội chúng, hỏi ý kiến dân sự, họ đã làm sai.

⁸³ Chú ý, hòm giao ước là Lời. Chúng ta biết điều đó đúng. Bởi vì, hòm giao ước là Đấng Christ, và Đấng Christ là Lời. Hiểu không? Hòm giao ước, hay Lời, đã không được đặt ở vị trí ưu tiên, được định trước, được định trước nguyên thủy của nó. Ồ, họ đã không hiểu được điều này, thưa hội thánh!

Mọi thứ đều hoàn hảo, và mọi thứ trông có vẻ tốt đẹp, như là một sự phục hưng lớn đang đến; nhưng bởi vì họ đã không cầu vấn đúng người về điều đó! Họ hỏi ý kiến các thầy tế lễ, hội ý các chức sắc nhà thờ, hỏi ý kiến các nhà thần học, hội ý các kẻ hát xướng, và tập hợp mọi thứ lại với nhau thành một sự hòa hợp, và một tổ chức quân đội lớn, và cũng có những—những—những lực lượng của dân sự. Mọi thứ đều hòa hợp cho một buổi nhóm lớn, nhưng họ đã không cầu hỏi Chúa. A-háp cũng vậy, nhiều người khác cũng vậy. Thật là một thời điểm tồi tệ!

84 Bây giờ đừng bỏ lỡ điều này. Họ đã không hiểu được điều đó, bởi vì họ đã không cầu vắn. Và bởi làm điều đó...Hãy xem. Bởi việc đi đến các thầy tế lễ, bởi việc đi đến nhà thần học, bởi việc đi đến lực lượng quân đội, mà thậm chí không để ý đến Na-than, sứ giả thời đại được Đức Chúa Trời sai đến của họ, họ đã làm sai trật. Họ đi và thỉnh hòm giao ước và đặt nó trên xe bò mới, đặt nó trên xe bò mới, hay là, “một giáo phái mới đang bắt đầu,” mà không đặt trên cách đã định trước, Đức Chúa Trời đã ban cho, để mang nó. Nó được cho là được khiêng trên vai của những người Lê-vi. Nhưng, anh em thấy, khi khởi sự sai, anh em sẽ cứ hành động sai lầm.

85 Giả sử một viên đạn được cho là bắn trực tiếp đến một mục tiêu, và anh em giật nòng súng ra một phần ngàn ở đây, để bắt đầu, và kết quả là xa hơn bốn hay năm tấc ở một trăm thước. Anh em đã khởi sự sai.

86 Ôi Chúa, xin giúp chúng con biết việc này đã khởi sự sai, những chiến dịch lớn của thời đại này, và cái mà họ gọi như vậy. Đức Chúa Trời không được cầu vắn về điều đó. Các thầy tế lễ và những con người sùng đạo được hỏi ý kiến. Những tổ chức được hỏi ý. “Ồ, anh sẽ có *điều này điều kia* không? Tôi tin, nếu chúng ta có thể tập hợp mọi người lại thì tốt!” Đừng tập hợp mọi người lại với nhau. Chỉ nhận lấy Lời Chúa về điều đó.

87 Rồi chúng ta thấy rằng, khi họ làm điều đó, họ làm gì? Họ tiếp tục đi theo đúng chương trình tôn giáo xưa cũ giống như vậy của họ, mà ra khỏi Lời của Đức Chúa Trời và không theo ý muốn Chúa. Điều đó đã chết, cách đây nhiều năm, chúng đã cằn cỗi cách đây nhiều năm rồi.

88 Nó đã bị chết khô trong thời của Đức Chúa Jêsus. Họ không biết điều đó. Ngài phán, “Nếu người biết Môi-se, người cũng biết Ta, vì Môi-se đã nói Ta sẽ đến.”

Nói, “Tổ phụ chúng tôi ăn ma-na trong đồng vắng.”

89 Ngài phán, “Tất cả họ đều chết!” “Bị mù,” Ngài đã gọi họ, những người Pha-ri-si, những nhà lãnh đạo tôn giáo. “Nếu các người không tin Ta là Đấng ấy, các người sẽ chết trong tội lỗi mình.” Nhưng họ không làm thế. Họ đã sắp đặt cách của mình như vậy. Họ phải có cách của họ.

90 Đó là cách mà Đa-vít đã làm. Ông có cách của ông, vì thế ông cứ nói, “Các người có biết ta sẽ làm gì không? Chúng ta đang hành động.” Ông đã có một khái thị. “Chúng ta đang triển khai bây giờ, vậy chúng ta sẽ làm cách mới. Những ngày của phép lạ đã qua rồi, vì vậy chúng ta sẽ làm cho mình tổ chức khác. Chúng ta sẽ đóng một xe bò mới, cho thấy điều mới đã bắt đầu.” Thật là một lời tiên tri giả!

91 Anh em phải trở lại cách mà Chúa phán làm điều đó. Họ đặt nó là vai của người Lê-vi, và đó là trên tấm lòng. Hòm giao ước, Lời, không

được mang trên một giáo phái mới, trên những học thuyết của con người, nhưng trong lòng. Lời Đức Chúa Trời không được trao cho các giáo phái; Nó phải được trao cho bằng tâm lòng của con người, nơi Chúa có thể đến trong đó và bày tỏ chính mình Ngài. Và nếu người ấy bày tỏ nó phù hợp với Lời, đó là Chúa; nếu không, thì không phải.

Và, rồi, Lời của mùa đó! Chắc chắn, một người Pha-ri-si có thể nói, “Ai đã bảo chúng ta rằng chúng ta không thể làm điều *này* và làm điều *kia*? Môi-se ban cho chúng ta những luật lệ này.”

“Nhưng Môi-se cũng đã nói...”

Sa-tan nói, “Sao, có lời chép, ‘Ngài sẽ cho Thiên sứ Ngài...’”

92 “Và cũng có lời chép,” Chúa Jêsus phán.

Mùa đó, thì giờ đó! “Nếu các ngươi đã biết Môi-se! Các ngươi có một người buộc tội các ngươi, là Môi-se. Nếu các ngươi biết Môi-se, ngươi cũng biết Ta,” Ngài phán, “vì Môi-se đã chép về Ta. ‘Chúa là Đức Chúa Trời của các ngươi sẽ đẩy lên một Đấng Tiên tri ở giữa các ngươi, giữa các anh em ngươi; Đấng mà họ sẽ nghe đến.’” Nếu họ đã biết Môi-se, họ hẳn đã biết Ngài.

93 Bây giờ, hãy lắng nghe kỹ, đừng bỏ lỡ điều này. Thấy đó, điều trước tiên, khi họ hỏi ý kiến các thầy tế lễ, hội ý các quan trưởng, hội ý kiến quân đội, hội ý cả hội chúng, những kẻ lân cận, đến với nhau cho buổi nhóm lớn này, họ đã không làm nó đúng. Họ đã không cầu vấn Đức Chúa Trời. Và, bởi làm vậy, không quay trở lại và không thấy rằng thời giờ đó là gì!

94 Ô, thưa anh em, hãy lắng nghe. Chúng ta đang sống trong thời đại gì? Thời đại gì? Thời đại mà chúng ta sống là gì? Không phải là thời giờ cho họ nói về những việc này. Điều đó đã qua rồi. Sự phán xét ở gần lúc này. Anh em có thể thấy nó đang lộ ra. Anh em còn nhớ hòn đá trên núi không? Giờ phán xét! Anh em có nhớ khai thị, hay khai tượng về Nàng Dầu không? Cứ để Nàng bước đi trong hàng lối. Đừng để Nàng bước ra ngoài.

Chú ý, “Đặt trên vai của các thầy tế lễ!”

95 Và Đa-vít cùng hết thầy các thầy tế lễ, thật sự nên biết rõ hơn, nhưng nó là gì? Các thầy tế lễ nên biết rõ hơn. Các thầy thông giáo, các nhà thần học, nên biết rõ hơn, bởi vì Lời đã nói không làm thế.

96 Còn ngày nay khi họ muốn nói, “Ồ, Chúa Jêsus Christ không phải hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi. Đó chỉ là thần giao cách cảm. Đó là *thế này*, *thế kia* và *thế khác*.” Họ không thấy Lời được hứa. “Ồ, ngày đó đã qua rồi.”

Đa-vít nói, “Ồ, thôi được, chờ một chút nào. ‘Trên vai của—của các thầy tế lễ,’ đó là trở lại khi Môi-se xuất hiện. Chắc chắn, chúng ta, chúng ta sẽ đặt nó lên xe bò mới ngày hôm nay. Ta đã có một khai thị về nó.”

97 Các thầy tế lễ nói, “A-men, hỡi vua Đa-vít!” Thấy đó, bị ảnh hưởng bởi hội đồng giáo phẩm mới của họ, rằng hết thầy họ sẽ cùng nhau làm điều này cách *này* và cách *kia*, đó là điều gây cho các thầy tế lễ vấp phạm. Họ không hề hỏi ý kiến người cần phải hỏi. Họ đã không làm đúng, cho nên họ đã gặp rắc rối. Đúng thế.

98 Tôi e ngại, trong nhiều vấn đề ngày nay...Khi một giáo sư lớn, một trong những người vĩ đại nhất của Ngũ Tuần, đứng trước nhóm người ngoan đạo đêm nọ ở Chicago. Tôi cho là có một buổi nhóm với hội các Thương Gia; tuy tôi nghĩ tôi có thể ở châu Phi thời gian đó, nhưng chỉ quay trở về trước khi nó bắt đầu. Và họ đã chọn một người trí thức Ngũ tuần cao quý, và ông ta đứng lên nói với họ rằng hoạt động hội đồng giáo phẩm này là việc của Đức Chúa Trời. Và nói rằng tất cả họ đang trở về, thậm chí giáo hội Công giáo sẽ trở về với tình trạng nguyên thủy của nó, tất cả việc nói tiếng lạ làm chứng về việc đó, và vân vân. Mà không biết đó là cái bẫy của ma quỷ!

99 Và một người mà tôi không biết...Thình thoảng anh em trông hạt giống; anh em không biết điều gì sẽ xảy ra. Nhưng chủ tịch của hội Thương Gia Tin Lành Trọn Vẹn, ngay sau khi diễn giả lớn này ngồi xuống, ông nói, “Tôi không có ý nói những điều chống lại diễn giả của chúng ta, nhưng đó không phải là cách mà Anh Branham đã nói sẽ xảy ra. Nhưng anh ấy nói điều đó sẽ dẫn đến dấu hiệu con thú.”

Ông ta nói, “Nhưng Anh Braham không biết mình đang nói về điều gì.”

Nói, “Chúng tôi...tin anh ấy.” Thấy không?

100 Và ở Chicago, nói, “Bao nhiêu người ở đây muốn tôi đến và đưa ra lời giải thích của tôi về điều đó?” Họ bắt đầu kêu gào và hò hét.

Thấy không, anh em đang trông những hạt giống; anh em không biết điều gì xảy đến. Cứ để Hạt giống nằm ngoài đó. Khi thời giờ đến, một số chúng...

101 Giống như Thô-ma, ông hầu như là người cuối cùng thấy Chúa. Nhưng, ông phải thấy Chúa, để tin Ngài. Đấy, khi họ thấy nó xảy ra. Ô, Thô-ma bước vào, nhưng ông trễ một chút.

102 Bấy giờ khi họ thấy những sự việc đã được báo trước, và nói CHÚA PHÁN NHƯ VẬY, xảy ra, thì họ nói, “Cho tôi một ít Dầu của anh.” Hiểu không?

103 Nhưng bây giờ để ý, sự ảnh hưởng. Thình thoảng một vài ông lớn đến với nhau. Anh em nghe họ nói, “Ông lớn *A* hay *B* gì đó, và ông lớn *này* hay ông lớn *nọ*, ông lớn của chúng ta...” Đừng bao giờ làm thế.

Không có người nào lớn giữa chúng ta. Có một Đấng lớn duy nhất, và đó là Chúa. Chúng ta là anh em, chị em. Tôi không quan tâm nếu anh em làm mục sư một nhà thờ với năm người trong đó, điều đó không làm anh em nhỏ; mà nó khiến anh em là một người anh em, đây, nếu anh em sống đúng với Lời của Đức Chúa Trời. Không quan tâm điều gì, thế nào; anh em không trở nên nhỏ bé. Đức Chúa Trời không có những đứa con nhỏ và những đứa con lớn. Ngài chỉ có con cái. Chúng đều như nhau.

¹⁰⁴ Để ý, Chính Đức Chúa Trời đến từ những cung điện bằng ngà Vinh hiển, trở nên một người trong chúng ta. Vậy thì ai là người lớn? Đã lấy... Không phải giảng xuống đây nhận hình thức thầy tế lễ, nhưng là một đầy tớ. Rửa chân cho chính đất sét mà Ngài đã tạo ra, bàn chân của các sứ đồ của Ngài và những người khác. Vậy thì ai lớn?

¹⁰⁵ Nhưng những con người này, đã bị ảnh hưởng. Họ không hiểu. Họ nghĩ một sự gì đó mới sắp xảy ra, không, việc gì đó mà Chúa đã không nói sẽ xảy ra. Họ đi trên con đường sai.

Đó là những gì tắt cả lòng nhiệt tình này, khi...đã bắt đầu trở lại nơi xa kia, cách đây một thời gian lâu, mỗi giáo phái phải có một Thánh chữa bệnh; mỗi giáo phái phải có *cái này, cái kia*, hay *cái khác*. Mỗi giáo phái phải có một Đa-vít nhỏ bé. Mỗi giáo phái phải có *điều này, điều kia*, hay *điều nọ*. Thấy điều gì đã xảy ra không? Nó đã làm giống như nó đã làm ở đây. Sự việc giống như vậy. Sự ảnh hưởng!

¹⁰⁶ Lời dành cho mùa, thời giờ mà họ đang sống, đã bị sao nhãng.

¹⁰⁷ Chú ý, “vai của người Lê-vi,” là cách sẵn sẵn, nguyên thủy của Đức Chúa Trời để làm những điều này. “Khiêng hòm giao ước đó trên vai của người Lê-vi.” Bất cứ cách nào khác ngoài cách đó ra là trái nghịch. Những gì Ngài đã phán, đó là những gì Ngài muốn nói. Đức Chúa Trời không thể thay đổi. Đó là lý do, ở lại sống Lời Ngài! Tôi có lời Kinh thánh, vâng, Sử ký thứ Nhất 15:15, nếu anh em muốn ghi câu đó. Để ý.

¹⁰⁸ Bây giờ để ý, ở đó, trong việc đi theo Đức Chúa Trời. Bây giờ tôi muốn anh em ghi điều này trong tâm trí. Giữ lấy những điều răn của Chúa, làm bất cứ điều gì đúng cho Chúa, làm—làm công việc Chúa một cách đúng đắn, có năm điều phải làm, để làm công việc Chúa một cách đúng đắn.

¹⁰⁹ Lúc bấy giờ Đa-vít đang hầu việc Chúa. Ông làm mọi thứ ông biết làm, ngoại trừ việc ông rời xa Chúa. Hiểu không? Ông đã làm đôi điều đúng, điều gì đó tốt lành cho dân sự, điều gì đó tốt cho hội thánh.

¹¹⁰ Nhưng có năm điều phải làm. Tôi muốn anh em nhớ những điều này. Cho dù con người chân thành có thể đến đâu trong việc làm điều ấy đi nữa, hầu việc Đức Chúa Trời, điều này, năm điều này phải có.

Thứ nhất, nó phải ở trong thời giờ của Ngài để làm điều đó.

111 Điều gì xảy ra nếu—nếu Môi-se đến, nói, “Chúng ta sẽ đóng con tàu lớn trôi trên sông Nin, giống như Nô-ê đã làm”? Thời của Nô-ê thì tốt lắm cho con tàu, nhưng không đúng trong thời của ông.

112 Điều gì xảy ra nếu Đức Chúa Jêsus đến, phán rằng, “Bây giờ Ta sẽ bảo người điều chúng ta sẽ làm. Chúng ta sẽ lên núi, giống như Môi-se, và nhận lấy luật pháp mới”? Hiểu không? Hừm-m! Ngài là luật pháp đó. Hiểu không?

113 Anh em phải ở trong thì giờ của Ngài. Phải ở trong mùa của Ngài. Anh em hiểu điều đó bây giờ không? Phải ở trong thời giờ của Ngài. Điều đó phải ở trong mùa của Ngài, thời giờ và mùa.

114 Và nó phải phù hợp với Lời Ngài mà đã được phán. Nó phải vậy. Tôi không quan tâm đến việc anh em nói điều này nên như thế *này*, hay điều *nọ* nên như thế kia, hay điều *này* nên thế này. Nó phải phù hợp theo Lời Ngài; theo thời giờ của Ngài và theo mùa của Ngài.

Và nó phải được giao cho phù hợp, với người mà Ngài chọn để làm điều đó.

115 Tôi không quan tâm đến bao nhiêu người quyền cao chức trọng như thế nào. Có vua Đa-vít, đúng là vĩ đại như bất kỳ người nào trong số họ. Ông là vua trên dân tộc. Nhưng Ngài có cách làm điều đó, và Ngài đã phán bảo họ cách Ngài sẽ làm làm điều đó. Nhưng họ đã không làm thế.

116 Nó phải phù hợp với Lời Ngài; theo thì giờ của Ngài, theo chương trình của Ngài.

117 Và nó phải được giao cho người mà Ngài chọn để giao nó và làm việc đó. Môi-se cố gắng trốn chạy nó, “Hãy lấy người nào khác.” Nhưng Đức Chúa Trời đã chọn Môi-se để làm điều đó. Nhiều người trong số họ; Phao-lô đã cố chạy trốn khỏi điều đó; nhiều người khác nữa. Nhưng họ phải làm bởi vì họ là người mà Chúa chọn để làm điều đó.

Và nó phải đến, trước tiên, với các đẳng tiên tri của Ngài. Lời Chúa phải đến với các đẳng tiên tri của Ngài. A-mốt 3:7, “Chúa là Đức Chúa Trời sẽ chẳng làm việc gì mà Ngài chưa tỏ sự kín nhiệm Ngài ra trước tôi tớ Ngài là các đẳng tiên tri.” Bốn.

118 Và đẳng tiên tri phải được chứng thực bởi Lời của Đức Chúa Trời.

119 Đó là năm điều anh em phải làm. Nó phải là theo cách đó. Thì giờ của Ngài, mùa của Ngài, khi Ngài phán nó sẽ xảy ra; và người mà Ngài chọn; và nó phải đến với các đẳng tiên tri; và tiên tri phải là một tiên tri được

chúng thực. Chúng ta thấy, nhiều đáng tiên tri trong Kinh thánh, điều đó đã đến với các tiên tri mà nó không được chứng thực. Đáng Tiên tri của chúng ta là Chúa Jêsus Christ.

¹²⁰ Vậy bây giờ chú ý, đây, Chúa không bày tỏ điều đó cho họ bởi đường lối sẵn sẵn của Ngài về việc thực hiện điều đó. Họ đã chấp nhận đường lối của Đa-vít. Họ đã chấp nhận cách của thầy tế lễ. Họ đã chấp nhận cách của thầy thông giáo, của các nhà thần học, nhưng không phải đường lối của Chúa. Na-than-ni-ên, là, ông là tiên tri thời ấy. Sau đó, Na-than-ni-ên bảo họ cách làm điều đó. Nhưng, thấy đây, họ đã làm mà không hỏi ý kiến Na-than-ni-ên. Không có một lời nào nói rằng Na-than-ni-ên được hỏi ý kiến. Tất cả sự ảnh hưởng, sự việc lớn cứ tiếp diễn! Và, chao ôi, tôi nghĩ về bài hát đó, “Xin đừng, giữ...”

Xin giúp con, Chúa ơi, khi những tâm lòng rực cháy,
Xin giữ con hạ sự kiêu hãnh của con (để đi với hết
thầy những người còn lại của họ), chỉ kêu cầu Danh
Ngài;
Xin dạy con đừng dựa vào điều những kẻ khác làm,
Nhưng chỉ chờ đợi trong sự cầu nguyện sự đáp lời từ
Ngài.

Đây, đó là cách của nó. Hãy cho tôi thấy nó xảy ra theo cách đúng đắn, thì nó được tin cậy.

¹²¹ Bây giờ, Chúa bày tỏ việc đó cho họ qua Đa-vít, và qua hàng giáo phẩm, và qua dân sự, qua quan tướng hàng ngàn, quan tướng hàng trăm quân, nhưng không qua Na-than-ni-ên người mà có CHÚA PHÁN NHƯ VẬY. Và Chúa phán Ngài không làm gì cho đến khi Ngài bày tỏ điều đó cho đáng tiên tri của thời đại đó, trước tiên, điều gì để làm. Thấy họ đã làm gì không? Họ đi thẳng ra ngoài Lời của Đức Chúa Trời, đi và đặt hòm giao ước lên một cỗ xe bò mới. Thấy không? Vậy họ đã cố gắng làm điều đó tách ra khỏi mạng lịnh của Đức Chúa Trời và đường lối sẵn sẵn của Đức Chúa Trời.

Và đó là điều xảy ra ngày hôm nay, thưa các bạn. Đó là lý do chúng ta đã có rất nhiều chiến dịch lớn, và đại loại như vậy, mà không có kết quả. Nhiều sự bội đạo hơn, nhiều tội lỗi hơn, nhiều hơn... Tôi nói với các bạn, dân này đã chết; không chỉ dân này, mà còn nhiều dân khác nữa. Dân này, như nước Anh của thời đại khác, đã làm gái điếm của tất cả các dân còn lại.

¹²² Con đường xuống Mô-dăm-bích, cách xa nền văn minh bốn trăm tám mươi dặm, trong rừng rậm, những đứa trẻ híp-pi lắng nghe Elvis Presley hát, chúng giật giật cái đầu và nhảy lên nhảy xuống như thế, suốt cả đêm, với... Hay là, những cái máy radio nhỏ như thế sẽ kéo một ngàn

đậm, thẳng qua Rhodesia, để nhận được tiếng của Elvis Presley. Và tuy nhiên chúng nói, “Anh ấy rất sùng đạo, anh ấy, Pat Boone và họ.” Sao, đó là Giu-đa của thời đại, mà không biết. Đó là phần tệ hại, chúng tin rằng chúng thì—chúng thì đúng.

Chúa Jêsus chẳng đã phán với Thời đại Hội thánh Lao-đi-xê này, “Các ngươi lờ lờ, khốn khổ, bất hạnh, đui mù, mà không biết”? Không biết điều đó!

¹²³ Ô, những đứa trẻ phái Ngũ Tuần ở châu Phi và khắp nơi, nói, “Thế nào, Elvis Presley, anh ấy là người hát hay nhất mà anh từng nghe.” Không nghi ngờ gì, Đa-vít cũng đã vậy; không nghi ngờ gì những ca sĩ hát hay, nhưng nó đã gây sự chết đập vào trại quân. Thấy họ ở đâu, chúng ta ở đâu ngày hôm nay không, thưa các bạn?

¹²⁴ “Vai của những người Lê-vi,” là cách nguyên thủy của Đức Chúa Trời để làm điều đó. Thế mà họ lại đặt nó trên xe bò mới. Vậy thì, điều đó sẽ không bao giờ có tác dụng. Họ không cầu vấn theo cách đúng. Thấy không? Vì thế họ đi ra ngoài, về điều đó, và cố gắng làm nó trong cách sai trật.

¹²⁵ Và đó là điều xảy ra ngày hôm nay. Khi con người, cho dù chân thành đến đâu, cố gắng làm công việc Chúa bên ngoài đường lối sẵn sẵn của Ngài bày tỏ nó, thì họ luôn luôn làm nó xáo trộn. Chúa đặt nó trong đường lối Ngài. Con người, cho dù chân thành đến đâu đi nữa, anh em cố gắng làm nó ngoài đường lối đó, anh—anh em sẽ làm nó tồi tệ.

¹²⁶ Điều gì đó giống như Ba-la-am đã làm, trong thời Ba-la-am. Chúa phán với Ba-la-am, tiên tri đó. Ông là một tiên tri, tiên tri Ba-la-am. Ông là tiên tri, và Lời đã đến với ông một cách chính xác, nói, “Đừng đi xuống đó. Đó là dân Ta đã chọn. Đó là dân tuyển chọn của Ta.”

Và Ba-la-am đã đi đến các quan trường, những nhà quân sự, các thầy giảng, những con người có ảnh hưởng, và nói rằng, “Ồ, ta sẽ—ta sẽ bảo các ngươi, vua sẽ...”

Thấy không, thật rập khuôn với Đa-vít, khuôn mẫu với ngày nay. Cứ lấy mọi thứ trong một loại, và các bạn sẽ thấy điều đó. Các bạn hiểu điều đó không? Hãy nói, “A-men.” [Hội chúng nói, “Amen.”—Bt.] Thấy đó, thấy đó, giống như nó xảy ra bây giờ.

¹²⁷ Nhưng các giáo sĩ nói, các—các—các thầy tế lễ nói, các thầy thông giáo nói, các nhà thần học nói rằng, “*Đây* là cách cho là được làm.” Nhưng, nó không phải, và nó đã chứng minh nó không phải.

¹²⁸ Và Đức Chúa Trời phán bảo Ba-la-am, và ông là tiên tri, trước tiên, Ngài phán với ông, “Đừng đi xuống đó.”

¹²⁹ Nhưng sự ảnh hưởng của những người khác này khiến ông làm ngược lại với những gì mà Chúa đã phán bảo, và nó đã trở thành sự rửa sả thay vì sự phục hưng. Ô, chắc chắn, ông đi xuống đó và dạy dỗ dân sự, nói rằng, “Bây giờ hãy đợi! Các ngươi biết gì không?” Nói, “Chúng ta là—chúng ta là người Mô-áp. Các ngươi nhớ rằng, con gái của Lót là nữ hoàng của chúng ta. Nàng là cội nguồn chúng ta. Chúng ta cùng một huyết thống. Tất cả chúng ta là...Tất cả các giáo phái chúng ta đều giống nhau.” Anh em đừng lẫn lộn với điều đó. Tránh xa nó ra. Hiểu không? Vậy ông đã nói, “Hết thảy chúng ta đều giống nhau. Tại sao, dân của các ngươi cũng giống như dân của chúng ta. Chúng ta có thể lấy nhau, làm một giữa chúng ta, để chúng ta có thể có một hội đồng giáo phẩm thật sự. Hiểu không? Tất cả chúng ta có thể đến với nhau và trở về lại với cái nguyên thủy.”

Đức Chúa Trời đã rửa sả việc đó. Tội lỗi đó không bao giờ được tha thứ cho Y-sơ-ra-ên. Nó đã ở lại ở với họ trong những ngày còn lại của họ. Nó không bao giờ được tha thứ. Họ đã bị hư mất trong đồng vắng cùng với nó. Đúng thế. Bởi vì họ không nhận lấy đường lối sẵn sẵn của Đức Chúa Trời bằng con đường được chứng thực của Ngài về việc làm điều đó.

¹³⁰ Chú ý, điều này mà họ đã làm khiến cho Y-sơ-ra-ên dẫn đến cái chết, trong đồng vắng. Và Đức Chúa Jêsus phán, “Mỗi một người trong họ đã hư mất và chết.” Hãy xem lại ai đã đứng với Môi-se ở đó, Giô-suê và Ca-lép, trong—trong chương trình.

¹³¹ Chú ý lần nữa, ở đây là Đa-vít, những gì ông đã làm. Và khi ông làm, nó đã làm gì? Nó khiến cái chết đập vào một con người chân thật.

Bây giờ, tôi đoán chúng ta vẫn nói máy qua hệ thống truyền thanh, và tôi muốn các bạn nghe khắp các miền.

Điều này mà Đa-vít đã làm, không cầu vãn Na-than-ni-ên mà nhận lấy Lời Chúa cho nó, điều đó đã gây nên cái chết đánh vào những người chân thật. Đúng, thưa quý vị. Người đó giơ tay ra phía trước, người mà đã sống trong sự hiện diện của hòm giao ước; nó đã đi ra khỏi nhà của—của người ấy. Và con bò trượt bước, và hòm thánh ngã xuống.

¹³² Họ đã làm một việc sai, hai việc sai. Trước tiên, họ đã không hề hỏi ý kiến Na-than-ni-ên. Việc kế tiếp họ đã làm, họ đi xuống đó mà không tra cứu Lời của Đức Chúa Trời. Mà, mà...Sa-mu-ên là Lời trong thời đó...Và ông không hề cầu vãn Lời Chúa. Thế thì, khi họ làm, họ đi ngược với Lời Đức Chúa Trời.

Và ở đây người tốt này, là một người cai quản, ông ta là một giám mục, nghĩ rằng, “Ồ, này, tôi không muốn Đức Chúa Trời bị hạ xuống,” vì vậy ông đã đặt tay trên hòm giao ước. Nơi mà, ông không phải là người Lê-vi, và ông đã chết. Ba việc!

¹³³ Bây giờ nghĩ thật kỹ, và xem những gì các giáo phái đã làm ngày nay. Thấy đó, họ đã bác bỏ Lời, gọi Lời là “giáo lý giả.” Thấy không? Hãy nhìn xem họ ở đâu. Họ sẽ có hội đồng giáo phẩm của mình, được thôi. Họ gọi Nó là “thần giao cách cảm,” trong khi Chính Đức Chúa Trời chứng thực Lời là Lẽ thật, và chứng minh Nó là Lẽ thật. “Ồ, họ chỉ là đám người ngờ nghệch ở đó,” họ nói, “không biết mình đang nói về điều gì.”

Đúng thế, chúng ta không biết. Nhưng chúng ta chỉ nói Lời Ngài, và Ngài biết Ngài đang nói về điều gì, đấy. Tôi không thể giải thích Nó, không ai khác có thể, nhưng Ngài—Ngài—Ngài chứng minh Nó.

¹³⁴ Bây giờ chú ý. Nhiều tín hữu chân thành ngày nay, đến với Đấng Christ, muốn đến với Ngài với cả tấm lòng, bị giết chết thuộc linh theo cách như vậy. Nhiều người chân thành đi nhà thờ Công giáo và muốn trở thành một Cơ Đốc nhân, đi nhà thờ Giám Lý, Báp-tít, hội thánh của Đấng Christ, và thậm chí những người Ngũ Tuần, đấy, và muốn trở thành Cơ Đốc nhân, đặt tay họ trên nó, gia nhập với họ.

¹³⁵ Và khi Đa-vít thấy việc này xảy ra, nó đã thức tỉnh ông. Đùng tỉnh thức quá muộn ở đó, thưa anh em. Ông đã thấy sự chết đánh vào.

Hãy chỉ cho tôi những kết quả. Tại sao cái gọi là sự phản hưng này, khiến mọi người trở lại trong các giáo hội, đã làm với dân sự, với—với thân thể của những kẻ tin? Không có gì cả ngoài lập ra những tổ chức mới và những giáo phái mới, trên suốt con đường, nhiều thành viên hơn và vắn vắn. Dân tộc đó có tốt hơn không? Họ nói rằng họ sẽ...

¹³⁶ “Nước Mỹ. Xin Chúa ban phước cho nước Mỹ. Đó là—đó là một dân tộc, nó là một đất nước Cơ-đốc giáo.”

Nó cách xa một ngàn dặm một đất nước Cơ-đốc giáo. Tôi thậm chí không cầu nguyện cho nó. Làm sao tôi có thể cầu nguyện cho nó, khi mà nó không muốn ăn năn dưới quyền phép phi thường của Đức Chúa Trời đã bày ra trước nó; và chối bỏ, đóng các cửa lại với Lời đó, rồi bỏ đi? Tôi giao nó cho Chúa. Và nó sẽ bỏ đi xa hơn. Còn bây giờ nó sắp chìm xuống. Cứ chờ xem sự gì xảy ra.

¹³⁷ Nhiều người chân thành đi gia nhập một tổ chức, hay một nhóm, hoặc sùng bái loại thờ cúng nào đó, mà ở đó họ chết, về mặt thuộc linh. Anh em không thể nói với họ điều gì. Họ nhận lấy thứ vớ vẩn gieo vào

họ, “Sao, những giám mục này nói điều này. Và người *này* là thể này, người *này* nói thể này.” Anh em tỏ cho họ thấy chúng ngay ở đây trong Lời Đức Chúa Trời nơi mà CHÚA PHÁN NHƯ VẬY. “Nhưng mục sư của chúng tôi...”

Tôi không quan tâm điều mà mục sư của quý vị nói, không quan tâm đến những gì tôi nói, hay bất cứ ai khác nói. Nếu nó trái nghịch với Lời được minh chứng của Đức Chúa Trời, thời đại, thì giờ, Sứ điệp, và đại loại như vậy, hãy quên nó đi. Hãy tránh xa nó. Và tôi phải đứng ở đây trước mặt mỗi một người trong anh em trong Ngày Phán xét, và anh em biết điều đó. Và tôi nói đôi chút về điều đó, biết rằng tôi là một người già lúc này. Tôi sẽ...Không phải rằng tôi biết điều gì đó, nhưng Ngài biết. Tôi chỉ đi theo những gì Ngài phán.

¹³⁸ Hãy nhìn xem ngày nay những chiến dịch lớn mà chúng ta có khắp đất nước. Nó được chứng minh rằng nó đã vô ích. Và Chúa Jêsus chẳng đã phán ở đây lúc này, Lu-ca 7:7, “Sứ chúng nó thờ lạy Ta vô ích”? Đa-vít thỉnh hòm giao ước về vô ích. A-háp đào luyện các đấng tiên tri vô ích. Ba-la-am lấy tiền đó vô ích. “Dạy Giáo lý theo những điều răn của người ta đặt ra.” Chính những điều răn của Chúa mới có thể được kể đến, cho dù chân thành như thế nào đi nữa...

¹³⁹ “Họ là những con người thật sự chân thành.” Anh em nghe điều đó rất nhiều, “Họ rất chân thành.” Điều đó không có nghĩa gì cả. Chứng Nhân Giê-hô-va, Cơ-đốc Phục Lâm An Thất nhật, và hết thảy hệ thống lễ nghi, đi ra ngoài đường phố ở đây và làm những điều mà một trong chúng ta chắc hẳn không làm. Những người Công giáo đứng ở một góc phố và ăn xin, và vân vân, những luật lệ của nó giống như thế, và đáng giá hàng tỉ hàng tỉ lần tỉ đô la, vẫn ăn xin cho điều đó. Chân thành, không nghi ngờ gì. Những giáo hội đi và—và giảng dạy, và vân vân, và những mục sư truyền đạo đứng trên bục giảng làm mọi thứ họ có thể nhận được những thành viên mới vào trong giáo hội của họ; nhưng đó là một hòm giao ước mới.

Chỉ có một Hòm giao ước duy nhất để đi theo, đó là, Lời của Chúa. Bất cứ sự gì trái nghịch với Hòm giao ước đó, hãy tránh xa! Nó ở trên cỗ xe bò mới, mà không phải trên những cái vai thuộc về Đức Chúa Trời. Đứng. Hãy tránh xa việc đó. Đừng có liên quan gì với nó.

¹⁴⁰ Những chiến dịch lớn của chúng ta, hàng tỉ hàng triệu người xưng tội. Và tôi nghi ngờ sẽ có được một trăm trong số họ hay không, trong tất cả điều đó. Đây, không phải là một việc.

Thế thì hãy nhìn xem Lời hứa.

¹⁴¹ Anh em sẽ nghĩ rằng điều đó đã thất bại, và chúng ta biết nó đã thất bại. Một số nhà phục hưng vĩ đại nhất của—của chúng ta ngày nay trong đất nước nói rằng nó đã hoàn toàn thất bại. Giáo hội biết mình đã thất bại. Mọi người biết nó thất bại.Ồ, tại sao thế? Tại sao nó thất bại?

Nó đã được dành cho một mục đích tốt. Nó mang dân sự vào sự Hiện diện của Chúa, những chiến dịch lớn. Hàng triệu người tiêu tiền của họ, và đưa vào trong các chiến dịch lớn. Và tất cả các giáo hội đến với nhau, những thánh phòng lớn, và những việc lớn, và những sự lớn đã xảy ra. Tại sao nó thất bại? Là bởi vì họ không biết thời đại mà họ đang sống.

Không lạ gì khi Chúa Jêsus đứng, và trong lòng Ngài Chúa đã khóc. Nước mắt chảy xuống má Ngài, và Ngài phán, “Giê-ru-sa-lem, Hỡi Giê-ru-sa-lem, đã bao lần Ta muốn nhóm họp các người như gà mái túc con mình lại ấp trong cánh. Các người đã ném đá giết mọi đấng tiên tri mà Ta sai đến cùng các người. Nhưng các người chẳng muốn. Nhưng bây giờ thì giờ các người đã đến.”

¹⁴² Anh em không thể cảm thấy Thánh Linh đang gào thét trong anh em sao? “Ồ, hỡi Hiệp chúng quốc Hoa Kỳ và thế giới, đã bao lần Ta nhóm họp các người lại, nhưng các người không muốn. Hiện nay giờ các người đã đến. Thần vui chơi của các người, thần ô uế của các người, thần Sô-đôm và Gô-mô-rơ của các người, đã đến giữa các người.” Thậm chí những đứa trẻ nhỏ của chúng ta, để kiểu tóc chải chuốt như ban nhạc Beatle và tóc cắt ngang trán trên gương mặt chúng, và một chút đồi trụy bắt đầu. Phụ nữ của chúng ta đã chết rồi. Nó đi ra xa ngoài tầm giới hạn sự cứu chuộc. Đàn ông chúng ta trở nên những người làm đáng yêu điệu, đi dạo quanh với những quần đùi ngắn, nhỏ và hành động giống như cô gái, tóc phủ dài xuống cổ. Và chúng ta là dân Sô-đôm, mà lửa và cơn thịnh nộ của Chúa chờ đợi chúng ta.

¹⁴³ Anh em biết cách Ngài sẽ giết chết, cách Ngài sẽ hủy diệt nó thế nào không? Cách Ngài luôn làm. Khi một dân phụ làm điều gì sai, nòng bị ném đá đến chết; người ta nhặt đá ném chết người đàn bà dân phụ đó. Đó là cách Ngài sẽ giết chết hội thánh. Kinh thánh nói Ngài sẽ từ trời mưa xuống những cục đá, mà sẽ mỗi cục nặng đến một trăm cân, và Ngài sẽ ném đá họ. Ai sẽ ngăn cản Ngài? Điều gì khoa học sẽ nói điều đó không thể thực hiện được? Ngài sẽ làm nó.

Giống như Ngài đã làm một con tàu và cho nó nổi lên để Nô-ê an toàn, Ngài sẽ làm điều đó lần nữa với Hội thánh Ngài.

Và bằng luật lệ của Chính Ngài và bằng cách riêng của Chính Ngài, Ngài sẽ ném đá dân phụ đã phạm tội tà dâm với các vua và các quan

tướng của hàng trăm và hàng ngàn quân. Ngài sẽ ném đá nó cho đến chết, bởi luật pháp của Chính Ngài mà Ngài đã thiết lập trong trật tự. Ai sẽ nói với Ngài rằng Ngài không thể làm một hòn mưa đá được?

144 Hồi xem người nào mà biết một trận mưa bắt đầu rơi xuống thế nào. Và nó làm thành một chu kỳ, và quay trở lại qua một tua-bin; thu lấy càng lúc càng nhiều hơn, cho đến khi nó đủ nặng, và rồi nó rơi xuống.

Ngài, Đức Chúa Trời, Đấng mà...lực hút trái đất không thể giữ Ngài trên đất, và Ngài nhấc lên tận trên Trời. Đức Chúa Trời, Đấng đã tạo ra lực hút trái đất, cũng có thể làm một tua-bin đủ lớn để treo lưng lửng một tảng đá tới mức mà nó sẽ nặng một trăm cân. Ngài đã phán Ngài sẽ làm điều đó, và Ngài sẽ làm. Ai sẽ bảo Ngài không làm điều đó? Ngài sẽ làm điều đó, bởi vì Ngài đã phán Ngài sẽ làm.

145 Chúng ta đang ở trong thời sau rốt. Chúng ta đang đứng gần sự phán xét. Tại sao? Họ đang cố ăn lại thứ ma-na cũ đã rơi xuống cách đây hơn năm mươi năm, giáo hội Ngũ Tuần. Giáo hội Thánh Khiết đang cố trở lại với, cách đây trên hai trăm năm. Tín đồ Luther, cách đây khoảng ba trăm năm, hay hơn nữa, những năm trước đây, nhiều trăm năm trước đây. Họ đang cố ăn thứ ma-na cũ. Ô, thưa anh em, thứ đó bị ứ đọng lại. Nó đã mang mầm mống bệnh hoạn. Nó sẽ...Nó phải—nó có...Sao, tôi luôn nói thế, những con bọ gây trong đó, những con giòi trong đó. Nó sẽ giết chết anh em, ăn nó.

146 Thấy được giá như Đa-vít hay bất kỳ ai trong số còn lại của họ chỉ cầu ván Bánh của thời đại đó.

Giá như các thầy tế lễ, các đáng tiên tri, các thầy giảng, các nhà thần học, các trường học, và các giáo phái, chỉ tra cứu thời đại đó! Thì bây giờ nó sẽ không làm họ vô ích. Nó đã di chuyển ra ngoài. Nó sẽ không giúp ích chút nào. Nó đã chết lúc này. Nó đã vượt qua hàng lối đó cách đây khoảng năm năm, giữa sự ăn năn, sự phán xét và thương xót.

147 Chú ý, thế thì điều gì vậy? Điều gì có thể được thực hiện? Điều gì được làm? Chúng ta hãy hỏi ý kiến đáng tiên tri, Kinh thánh, nơi mà chúng ta không thể thêm vào hay bớt ra sự chi khỏi Nó. Nếu chúng ta làm thế, Chúa sẽ lấy tên chúng ta ra khỏi Sách sự Sống.

Kinh thánh đã nói, trong Ma-la-chi 4, những gì sẽ xảy ra ngày hôm nay. Khải huyền 10, Bảy Ấn sẽ mở ra như thế nào và bày tỏ mọi điều bí ẩn mà nó được ấn dấu bởi các nhà cải chánh tôn giáo này! Ngài phán cách nó sẽ xảy ra. Điều đó ở trong Kinh thánh, CHÚA PHÁN NHƯ VẬY. Chúa đã xác minh một cách trọn vẹn, hoàn toàn điều đó; và chứng thực Nó là Lễ thật, bởi các dấu hiệu, những phép lạ trên trời, trong các tầng trời, và mọi thứ khác, trong ba mươi ba năm.

Anh em nghĩ họ sẽ lắng nghe Điều đó không? Không. Họ chết. Họ đặt tay vào cái gì đó mà đã giết chết toàn bộ. Không, nó sẽ không; nó sẽ không, không bao giờ nữa.

¹⁴⁸ Đó là khi điều này xảy đến, mà Đa-vít đã nhìn thấy. Ôi Chúa, xin ban đến cho chúng con một Đa-vít mà có thể thấy nơi mình đang đứng, có thể nhìn ra và thấy Chúa đã thực hiện lời hứa những gì, cách mà Ngài đang làm ngày hôm nay. Đức Chúa Trời đã phán điều đó ngay đây trong Lời Ngài, cách mà Ngài sẽ làm điều đó.

¹⁴⁹ Đức Chúa Trời phán với Mi-chê. Mi-chê kiểm tra khái tượng của mình trước bốn trăm đấng tiên tri đủ phẩm chất. Ông kiểm tra khái tượng của mình xem thử nó có đúng hay không. Ông nhìn lại điều mà vị tiên tri đã nói trước ông, để xem điều gì xảy ra. Ông nhìn lại, và ông thấy rằng Ê-li đang đứng ở đó, nói, “Hỡi A-háp, chó cũng sẽ liếm máu người.” Lúc bấy giờ, ông nhìn thấy lúc ấy rằng khái tượng đó hoàn toàn chính xác theo Lời Chúa, vì vậy ông công bố điều đó. Và ông đã đúng. Đúng. Cho dù những người còn lại nói gì đi nữa, ông đã ở lại sống đúng theo Lời đó.

¹⁵⁰ Bây giờ chúng ta hãy xem khái tượng mà chúng ta có ngày hôm nay. Là xây dựng các nhà thờ; là những thứ mới; là những việc lớn sẽ xảy ra không? Hay, đó là sự phán xét? Hãy nhìn lại và thấy lời hứa của ngày hôm nay, thấy mùa mà chúng ta đang sống.

¹⁵¹ Anh em nói, “Ồ, chúc tụng Chúa, người anh em à, tôi thành tâm. Tôi đi nhà thờ. Tôi có bằng cử nhân văn chương. Tôi đã làm việc này.” Điều đó tốt thôi, điều đó tốt, không có gì chống lại nó; Đa-vít cũng vậy, các thầy tế lễ của thời đó cũng vậy, các nhà thần học cũng vậy. Nhưng nó trái nghịch với Lời.

¹⁵² Đức Chúa Trời đã phán cách Ngài sẽ làm điều đó ngày hôm nay, cách Ngài sẽ phục hồi mọi thứ như thế nào, điều gì Ngài sẽ làm lại. Ngài đã hứa khôi phục. Điều đó hoàn toàn đúng. Trong Giô-ên 2:28, Ngài hứa Ngài sẽ phục hồi. “Ta sẽ đền bù,” Chúa phán, “tất cả những năm mà sâu keo cắn phá.” Họ có một...Thấy không, cùng loài sâu đó; nó ở trong giai đoạn khác của sự sống. Và khi Công giáo đã bắt đầu ăn, rồi Luther, Giám Lý, và Ngũ Tuần, xuống đến, tất cả; Ngài phán, “Ta sẽ khôi phục mọi thứ trở về với Hội thánh hoàn toàn như nó đã có lúc ban đầu.”

¹⁵³ Hãy xem khái tượng một đêm nọ. Cũng chính xác Nàng Dâu đó đến phía *này*, đến bên *này*. Sau khi những gái điếm mặc áo choàng đi qua, những thứ tồi tàn của họ mặc cách *này*, và nhảy múa nhạc kích động rock-and-roll, và tự xưng họ là Hội thánh.

Các bạn nói, “Ồ, chúng tôi không làm việc ấy.”

Đó là cách Đức Chúa Trời thấy anh em. Không phải những gì anh em thấy cách của chính mình. Chính là cách Chúa thấy anh em. Không ai thấy chính mình sai cả. Khi bạn nhìn trong tấm gương là Lời Đức Chúa Trời, Lời sẽ bảo anh em sai hay không. Nếu Đa-vít đã làm điều đó, ông đã thấy mình sai. Nếu A-háp đã làm việc đó, hay các đấng tiên tri đã làm việc đó, họ chắc hẳn thấy chính họ sai.

¹⁵⁴ Một đấng tiên tri được chứng thực đã nói, “A-háp sẽ chết, và chó sẽ liếm máu ông ta.” Lời tiên tri của người đã chính xác với Nó. Lúc đó người biết mình đúng. Thậm chí Giô-sa-phát nên nhìn thấy và biết điều đó. Khi Mi-chê thấy khải tượng, ông đã không nói nhiều với những con người trong thời đó, nhưng ông nói CHÚA PHÁN NHƯ VẬY. Ông đã đúng.

¹⁵⁵ Đề ý, chúng ta đang mang đến điều này bây giờ trong ngày hôm nay, khi chúng ta thấy thời giờ lớn mà chúng ta đang đến.

Đề ý điều Đa-vít cũng đang cố làm. Tôi có một ghi chú nhỏ ở đây về điều đó. Ông cố gắng mang hòm giao ước về thành Đa-vít, giáo phái của chính ông.

¹⁵⁶ Hãy nhìn lại xa hơn khi Chúa phán trước tiên trên sông ở dưới đây, “Nưh Giăng Báp-tít được sai đến dọn đường cho sự đến lần đầu tiên...”

Hỡi anh em, các Hội đồng không thể ủng hộ cho điều này, các Liên minh, hết thảy họ cũng không thể ủng hộ. Họ phải có một cái hòm giao ước ở đâu đó. À, hết thảy họ phải làm điều đó, đấy, hoàn toàn chính xác. Tất cả họ phải mang nó đến trong chính nhà của họ.

¹⁵⁷ Muốn mang nó đến thành Đa-vít. Tại sao vậy? Không có chỗ sẵn sàng cho nó.

Và đó là lý do anh em không thể mang Sứ điệp đến một giáo phái nào. Lờì, Hòm giao ước, Đấng Christ, “hôm qua, ngày nay, cho đến đời đời không hề thay đổi,” và tất cả sự nhận dạng của Ngài, anh em không thể mang Nó đến tổ chức của mình. Họ sẽ không tin Nó, bởi vì không có chỗ cho Nó. Kinh thánh chẳng nói rằng Ngài đã ở bên ngoài hội thánh của Thời đại Lao-đi-xê, cố gắng để đi vào sao?

Không có chỗ trong thành của Đa-vít, cho dù nó trung thành thế nào, và nó lớn thế nào, và—và vân vân. Vẫn không phải nơi đó. Nó sẽ ở Giê-ru-sa-lem. Đó là nơi mà sau đó, khi đấng tiên tri đã bảo cho họ phải làm gì với điều đó. Hiểu không? Vì thế Đa-vít phải mang nó đến trong thành của chính ông. Không có chỗ sẵn sàng cho nó.

¹⁵⁸ Đấng Christ là Hòm giao ước của chúng ta, mà người ta không muốn nhận Nó. Đấng Christ là Lời; họ không muốn nhận Nó. Họ muốn

tín điều của họ, giáo phái của họ, một hòm giao ước mới, hay—hay một người mang mới. Họ muốn giáo phái của họ chở Nó; một hòm giao ước mới. Hừ!

Nên nhớ, Đấng Christ Hòm giao ước mới của chúng ta! Anh chị em tin là Đấng Christ là Lời không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Đó là Hòm giao ước, lúc ấy. Đúng thế không? Tốt. Đấng Christ không thể được mang, đến vị trí đúng của Ngài, bằng xe ngựa giáo phái nào. Ngài giải quyết với một người, và không phải một nhóm người. Ngài không hề giải quyết với một nhóm người; mà với một người. Khi mà, Ngài phán Ngài sẽ không. Nếu Ngài làm, Ngài làm trái nghịch với Lời Ngài, A-môt 3:7. Anh chị em không thể làm cho Nó nói dối được. Không, thừa quí vị. Nó là Lẽ thật.

¹⁵⁹ Nhưng, thấy không, họ đã cố gắng. Hòm giao ước không thể được mang bởi một tổ chức. Có quá nhiều cái đầu ở trong đó. Thấy không? Việc ấy không thể được thực hiện. Ngài hứa Ngài sẽ không làm điều đó, và Ngài sẽ không làm. Ngài đã phán... khi Ngài đã hứa—khi Ngài đã hứa làm theo cách khác không? Đó là lý do Ngài hứa Ngài sẽ không làm điều đó.

Dừng nghĩ như họ nghĩ. Tôi có thể cảm thấy. Hiểu không?

¹⁶⁰ Vậy Ngài—Ngài đã hứa Ngài làm nó theo cách nào đấy, và bất cứ điều gì trái ngược lại với điều đó Ngài sẽ không làm. Hiểu không? Nhưng bằng cách nguyên thủy của Ngài, theo những gì mà Ngài phán trong A-môt 3:7, đó là cách Ngài sẽ làm. Và điều đó phải được chứng thực và chứng minh là đúng.

Bây giờ, anh em biết những gì Ngài đã hứa ngày nay, thì Ngài đang làm điều đó ngày nay. Đó thật sự là những gì Ngài đã phán Ngài sẽ làm. Ngài sẽ mở ra Bảy Ấn ấy, và tất cả những điều sẽ Ngài làm; bày tỏ các sự mầu nhiệm trở lại ở đó, cách mà những phép báp-tem này và mọi thứ đã bị xáo trộn. Và nó ở đây này, trong chính sự Hiện diện của Ngài. Khoa học chứng minh nó. Bầu trời rao truyền điều đó. Con người đứng, nhìn thẳng vào nó, và thấy nó xảy ra. Không có một sự gì Ngài đã phán mà Ngài không làm cho đúng. Anh em thấy đó. Chỉ để anh em thấy mình đang ở đâu ngày hôm nay.

¹⁶¹ Cách mà người nào có Thánh Linh của Ngài, biết điều đó; là có Thánh Linh của Đức Chúa Trời ở trên người ấy, biết Đây là Lẽ thật, bởi vì Thánh Linh của Chúa sẽ không phán ngược lại với Lời. Không, không. Nó sẽ phải đúng với Lời.

Anh em nói, “Tôi có Thánh Linh. Tôi la lớn; tôi nói tiếng lạ. Tôi nhảy trong Thánh Linh.” Điều đó không có nghĩa gì với Chúa cả. Hiểu không?

Đa-vít cũng làm như vậy, thực hành như vậy, trở lại ở đó. Họ hát hết sức của mình, ông la hét hết sức. Tất cả những con người còn lại cũng làm như vậy, và họ bước đi ngay vào chỗ chết. Đúng thế. Điều đó chẳng liên hệ gì với nó.

¹⁶² Chính Lời mới đáng kể, Lời của Chúa. “Họ chờ đợi Chúa.” Vâng, thưa quý vị. Thấy đó, họ có Thánh Linh của Đức Chúa Trời trong họ, nhìn xem lời hứa dành cho ngày hôm nay, theo dõi và chờ đợi để thấy Nó. Rồi họ nói, “Chính là Nó.” Đức Chúa Trời bày tỏ Nó cho họ.

¹⁶³ Giống như Na-tha-na-ên. Phi-líp đi và tìm thấy Na-tha-na-ên. Na-tha-na-ên nói, “Vậy thì chờ một chút. Tôi biết điều đó đã được hứa, nhưng để tôi xem Nó đã.” Và khi ông nhìn thấy Nó rồi, ông nói, “Chính là Nó đấy.”

Người đàn bà ấy nói, “Vậy thì, tôi biết, tôi đã nghe đủ thứ của các nhà thần học. Tôi đã làm *điều này* và *điều kia*. Và tôi cũng đọc Kinh thánh nữa, chính tôi, và tôi biết rằng chúng ta... Có một Đấng Mê-si đang đến, mà sẽ làm những việc này, vì thế Ngài phải là đấng tiên tri của Đấng ấy.”

Ngài phán, “Ta chính là Đấng ấy.”

¹⁶⁴ Bà ấy nói, “Hãy đến, xem một Người, đây chính là Đấng ấy.” Bà đã chờ đợi cho đến khi nhìn thấy Đấng Mê-si được nhận dạng ấy bằng Lời Đức Chúa Trời, rồi bà nói, “Đó là điều mà chúng ta đã mong đợi, bốn trăm năm. Chúng ta đã không có một đấng tiên tri nào hay điều gì cả. Ngài đây rồi, và Chính Ngài phán rằng Ngài là Đấng ấy.” [Băng trống—Bt.] “...đi ra xem một Người là Đấng đã phán cùng tôi những việc tôi đã làm.”

Nhưng các thầy tế lễ muốn giết Ngài, và cuối cùng họ đã làm điều đó. Hiểu không?

Nhưng họ không thể giết Thánh Linh Ngài ngày hôm nay. Đúng thế. Không, họ không thể giết Nó. Thánh Linh ở đây để mang chúng ta vào, vì thế chúng ta biết ơn. Chú ý Đức Chúa Trời thật vĩ đại biết bao, công việc Ngài thật lớn dường nào, thật nó không bao giờ có thể sai được!

¹⁶⁵ Vậy thì, Chúa có một con đường sẵn sẵn và từ ban đầu để làm các việc, và Ngài sẽ không bao giờ làm trái ngược với điều đó.

¹⁶⁶ Vậy thì Ngài đã hứa những ngày sau rốt điều mà Ngài sẽ làm. Và Nó được gởi đến cho họ, cho chúng ta Sứ điệp này; và Sứ điệp này sẽ có sự chứng thực giống như Ê-li đã có, như Ê-li-sê đã có, như Giăng Báp-tít đã có. Và Nó sẽ làm tấm lòng nhiều người trở lại, không phải với giáo phái, không phải trở lại với tổ phụ sứ đồ, ban đầu, nhưng trở về Lời. Thật những sự này đã được chứng thực. Cách mà tiếng của vị thiên sứ cuối cùng như thế nào, Khải huyền 10, “Trong những ngày của vị thiên sứ thứ bảy, những sự màu nhiệm này mà tất cả đã được...”

“Tại sao phái Giám Lý làm *điều này*, Báp-tít, và hội thánh của Đấng Christ, Chúng Nhân Giê-hô-va, tất cả đã làm *việc đó*?”

“Những sự mầu nhiệm sẽ được bày tỏ trong những ngày sau rốt, khi bảy thiên sứ...Sứ điệp của vị thiên sứ thứ bảy, khi người...” Không phải khi người bắt đầu làm sự này, nhưng, “Khi người bắt đầu cho nghe Sứ điệp của mình.” Hiểu không? Không phải chuẩn bị trong nhiều năm, nhưng, “Khi người bắt đầu cho nghe Sứ điệp, thì những sự mầu nhiệm sẽ được bày tỏ.” Và chúng ở đây này; mà không biết, còn anh chị em là chúng nhân về điều đó.

¹⁶⁷ Và rồi trong đài thiên văn vĩ đại đó, đến nỗi thế gian sẽ ở bên ngoài, họ vẫn đang tự hỏi chuyện gì đã xảy ra. Ở Tucson, họ có những đài thiên văn lớn đã chụp ảnh về điều đó trên ấy; mà họ vẫn tự hỏi điều gì đã xảy ra. Cái gì vậy? Họ vẫn đưa nó lên báo, “Người nào biết gì về thế nào, làm sao nó có thể xảy ra không?” Không có sương mù ở trên đó, không có không khí, không có hơi ẩm; cao ba mươi dặm trong không khí. Ô, chà!

“Sẽ có những dấu hiệu trên trời. Và khi những sự này xảy ra, động đất ở nhiều nơi, lúc đó sẽ xuất hiện dấu hiệu trên trời, về Con người.” “Trong ngày đó,” trong Lu-ca, “Con người sẽ bày tỏ chính Ngài lần nữa; được bày tỏ, chính Ngài.” Và thế gian sẽ giống như Sô-đôm và Gô-mô-rơ. Ô, chào!

Thưa anh em, đừng ngu dốt về những việc thiêng liêng, đây. “Hãy tra xem Kinh Thánh, vì trong Đó các người nghĩ sự Đòi đòi, các người có Sự sống Đòi đòi; và Chúng là lời Kinh Thánh mà làm chứng về Lời vậy.” Chúng là Kinh Thánh làm chứng về Lễ thật, những điều mà Đức Chúa Trời đang làm trong thời đại này.

¹⁶⁸ Và bây giờ điều gì? Những người có Thánh Linh của Đức Chúa Trời, chờ đợi những điều này. Và khi họ thấy những sự đó, họ tin những điều ấy. Chúa Jêsus phán, “Không ai đến cùng Ta nếu Cha Ta không kéo người ấy đến. Và tất cả những người Cha đã ban cho Ta,” Ngài là Lời, “họ sẽ đến với Ta. Họ sẽ đến với Ta.”

¹⁶⁹ Tôi đã khá thô bạo sáng nay, đây. Họ chờ đợi Chúa, chờ đợi; và khi đó, họ thấy lời hứa ấy của ngày hôm nay, được minh chứng, nó làm mới lại đức tin của họ trong Lời Ngài. Vì, Ngài đã hứa làm điều đó, và ở đây Ngài đang làm điều đó. Thế thì không nghi ngờ. Đức Chúa Trời phán. Lời Ngài, trước hết, nói ra. Và rồi Thánh Linh của Ngài mang đến sự việc mà Lời đã nói Lời sẽ làm.

Ồ, chúng ta có nhiều sự giả mạo. Chúng ta sẽ vẫn có nhiều người đó, những người với tấm lòng chân thật đang cố làm các việc theo cách *này* và cách *kia*, nhưng nhìn xem điều gì đã xảy ra. Nhiều người sẽ đưa tay ra, và rồi—rời chết. Thấy đó, để ý.

¹⁷⁰ Không kế hoạch con người của giáo phái nào sẽ có hiệu lực, làm những thành viên cho những hòm giao ước giáo phái của chính con người làm ra của họ. Chúa không có một giáo phái nào. Ngài sẽ không bao giờ có giáo phái nào. Và nó chỉ là việc do con người tạo nên.

¹⁷¹ Và tôi tự hỏi, ngày hôm nay, giá như tất cả trong sự lôi kéo và những chiến dịch lớn và những buổi nhóm phục hưng của chúng ta, chúng ta đã không đổ đầy hòm giao ước Giám Lý, hòm Báp-tít, Trưởng Lão! Nhưng còn Hòm giao ước của Đấng Christ, của Lời thì sao?

Và nếu Nàng Dâu là Lời, thì Nàng phải là thuộc về Đấng Christ, một phần của Chàng Rể. Nàng phải là Lời; Lời không phải dành cho thời của Ngài; Lời dành cho ngày này, mà Ngài đã hứa sẽ xảy ra ngày nay, mà Ngài đã gửi Lời Ngài đến để hun đúc nên Nàng Dâu của Ngài và làm ra Nàng. Hy vọng chúng ta thấy điều đó! Đừng lấy ý tưởng nào đó của riêng anh em lúc này, và đừng lấy ý tưởng của ai khác. Hãy lấy Lời được minh chứng ở đây, Kinh thánh. Nó nói.

Đức Chúa Trời đã hứa trong Lời Ngài cách Ngài sẽ chọn Nàng Dâu của Ngài trong thời cuối cùng này như thế nào. Anh em biết điều đó không? Ngài đã hứa điều đó, cách Ngài sẽ thực hiện nó thế nào, và bằng kế hoạch nguyên thủy của Ngài trong việc chọn lựa Đấng Christ, về việc chọn thời giờ, chọn mùa như thế nào, cách mà Ngài... Ngài không thể bỏ lỡ nó, về Nàng Dâu của Ngài, bởi vì Nàng là một phần của Lời đó.

Ngài không thể chọn Nó bởi một giáo phái nào, vì Ngài đã không chọn Đấng Christ bởi một giáo phái. Đấng Christ có đến với giáo phái không? Ngài có đến bởi giáo phái không? Không. Họ chối bỏ Ngài. Ô, đó là những gì mà giáo phái đã làm lúc ấy. Thế rồi khi Ngài chọn Nàng Dâu, Ngài có thể đến cách nào khác không?

Ngài mang Đấng Christ đến đây bằng cách nào? Bằng Lời của các đấng tiên tri. Đúng thế không? Bằng cách nào Ngài sẽ mang Nàng Dâu Ngài đến đây? Bằng Lời của các đấng tiên tri.

Bằng cách nào Ngài đã nhận ra Ngài khi Ngài đến? Bởi một người với thần linh của Ê-li ở trên người ấy, ra từ đồng vắng. Làm sao Ngài sẽ nhận ra Nàng Dâu của Ngài? Ngài đã hứa trong Ma-la-chi 4 điều giống như vậy, trước khi Ngài hủy diệt trái đất, như đã xảy ra trong thời Sô-đôm.

¹⁷² Hãy nhớ, Sô-đôm đã cháy rụi. Đúng thế không? Ô, thế giới này bị thiêu hủy. Chúa Jêsus đã phán vậy. Và nó sẽ là thời giờ, mà, giống như Lu-ca chương 17 câu 30 nói, “Trong những ngày xảy ra giống như Sô-đôm và Gô-mô-rơ, lúc ấy Con người sẽ được bày tỏ.”

Và rồi điều gì sẽ xảy đến? Theo Ma-la-chi, Ngài sẽ thiêu đốt trái đất lần nữa, và người công bình (trong Ngân năm bình an) sẽ bước đi trên tro tàn kẻ ác. Đúng thế không? Hiểu không?

Vậy chúng ta ở ngay trong kỳ cuối cùng. Chúng ta đang ngồi ở cửa đây giờ này, chờ đợi Ngài đến.

¹⁷³ Chú ý, Ngài hứa trong Lời Ngài rằng Ngài sẽ chọn Nàng Dâu của Ngài bởi cách nguyên thủy của Ngài. Ngài chọn Nàng Dâu của Ngài. Chàng Rẻ! Ngài đã nói trước điều đó qua các đấng tiên tri, và sai đến một tiên tri để xác nhận nó.

Đấng tiên tri nói, đứng trên bờ sông Giô-đanh, “Kìa!”

Họ nói, “Ông là Đấng Mê-si, phải không?”

Người nói, “Không, ta không phải Đấng Mê-si.”

“Người phải là Đấng Mê-si.”

¹⁷⁴ “Nhưng ta không phải Ngài. Nhưng Ngài đang đứng giữa các người. Và giây Ngài, ta không đáng mở. Khi Ngài đến, tự bày tỏ chính Ngài...”

Và ngày nay Ngài đang đứng giữa vòng chúng ta, trong Thân vị của Chúa Thánh Linh, bày tỏ chính Ngài càng nhiều hơn, đến trong Hội thánh Ngài, tự bày tỏ chính Ngài; bởi vì, Ngài, và Nàng Dâu và Chàng Rẻ sẽ như nhau, tỏ lộ chính mình Ngài. Và một ngày nào đó, anh chị em sẽ nhìn thấy Đấng mà anh chị em cảm thấy trong lòng, và sẽ thấy sự xác nhận của Ngài, sẽ trở nên có mối liên hệ cá nhân trước anh chị em, rồi anh chị em và Ngài là Một.

Anh chị em đã được kết hiệp bởi Lời. Và Lời, đã có lúc ban đầu, sẽ trở về với ban đầu, là Đức Chúa Trời. “Và ngày đó các người sẽ biết rằng Ta ở trong Cha, Cha ở trong Ta; Ta ở trong các người, và các người ở trong Ta.” Ha-lê-lu-gia! Chúng ta ở đây. Ha-lê-lu-gia! Tôi rất mừng khi thấy Ngài nhân cách hóa chính Ngài ngay giữa vòng chúng ta, và thấy điều Ngài hứa cho Lời; không phải những gì là cảm xúc của ai đó, ca hát, nhảy, và múa. Nhưng bởi Lời Ngài, a-men, Ngài đang bày tỏ chính Ngài.

¹⁷⁵ Nhìn xem, khi họ mang đến, xây dựng đền thờ và mang hòm giao ước vào đó, Đức Chúa Trời đã đi vào trong đó bằng Trụ Lửa. A-men. Đa-vít đã nhảy múa hò hét, chính tất cả kẻ hát xướng và các thầy tế lễ đã hành động kỳ quặc, khi họ đi ra ngoài ý chỉ của Đức Chúa Trời. Nhưng khi Đức Chúa Trời đã xác nhận hòm giao ước trong nơi và vị trí của Ngài, trước khi họ có thể mang hòm giao ước vào đó, ở đây Trụ Lửa dẫn đường đến; xuống thẳng trên đôi cánh của chê-ru-bim, và ngay trong phía sau nơi Chí thánh, nơi an nghỉ của Ngài; Trụ Lửa đó! Và sự vinh quang của Đức Chúa Trời đã ở trong đó, cho đến khi dân-... họ không thể thấy cách hầu việc. A-men.

Mọi nhà thần học sẽ bị bịt mắt với điều đó, khi Ngài đến vì Nàng Dâu của Ngài. Nàng sẽ được cất lên giữa—giữa đêm, như đã xảy ra, với họ. Họ sẽ thậm chí không nhìn thấy Nàng đi. Ô, ngợi khen Đức Chúa Trời!

¹⁷⁶ Đề ý, Đức Chúa Trời hứa rằng Ngài sẽ mang Nàng Dâu của Ngài ra, điều Ngài sẽ làm. Sẽ có một Hạt giống. Sẽ có Ánh sáng lúc chiều tối, cách Ngài làm tất cả những sự này, thật chính xác, và bởi cách mà Ngài đã hoạch định ban đầu trong Cựu Ước và Tân Ước.

Và nó không thông qua giáo phái. Nó không qua hệ thống chúng ta đang sử dụng ngày hôm nay. Chúng ta chỉ đang gây ra sự chết. Để người ta đặt tay vào Nó, và sự chết đến từ đó. Hiểu không?

¹⁷⁷ Lời, Sứ điệp chiều tối, phải mang kết quả chiều tối. Sứ điệp chiều tối phải gieo Hạt giống chiều tối, không phải hạt giống buổi sáng. Hạt giống chiều tối! Đúng thế không? Quang cảnh giữa ngày, hạt giống của nó trở lại đó, là giáo phái; nó chết, bị hư mất. Nhưng Sứ điệp chiều tối sẽ tỏ ra Ánh sáng chiều tối, sẽ tỏ ra kết quả chiều tối; Sứ điệp chiều tối!

Thời Chúa Jêsus, sứ điệp giữa ngày, đã tỏ ra những kết quả giữa ngày. Sứ điệp ban đầu tỏ ra kết quả ban đầu, đã làm nên sự sáng tạo. Ngài tạo ra Con Ngài theo hình ảnh của Chính Ngài, giữa trưa. Vào lúc chiều tối Ngài tạo ra Nàng Dâu cho Nó. Thấy không? Bằng điều gì? Lời Ngài.

Bằng cách nào Ngài đã hình thành trái đất? Bằng cách nào Ngài phán nó hình thành? Bởi Lời Ngài!

Ai là Con Ngài? Lời! “Ban đầu có Lời, và Lời ở cùng Đức Chúa Trời. Và Lời đã trở nên xác thịt ở giữa chúng ta.”

Bằng cách nào Ngài sẽ mang Nàng Dâu đi? Bằng Lời; không phải bằng xe ngựa mới, không phải bởi ý tưởng của nhà thần học nào đó. Nhưng theo Lời Ngài mà Ngài xác nhận Nàng. Đừng thêm một từ vào Đó hay bớt một từ ngữ từ Lời lúc này. Hãy để cho Nó y nguyên theo cách Nó có. Hiểu không?

¹⁷⁸ Thời giờ chiều tối, Ngài hứa sẽ bày tỏ, mặc dầu, mở ra Bầy Ấn đó và tỏ ra cho thấy điều mà các giáo hội đã bỏ qua ở đó. Khải huyền 10, và Ma-la-chi 4, Lu-ca 17:30, Ngài phán Ngài sẽ làm điều đó. Vậy thì chúng ta đừng làm nó lộn xộn. Chúng ta hãy giữ nó đúng như thế.

¹⁷⁹ Cho phép tôi, kết thúc...Bây giờ là khoảng, gần mười hai giờ kém mười lăm phút. Cho phép tôi kết thúc, bằng việc nói điều này.

Thưa các bạn, hãy lắng nghe, nhơn Danh Chúa Jêsus! Những điều này quá đơn giản đến nỗi các bạn không tin Nó. Nó quá đơn giản cho các bạn không thấy Nó. Chắc chắn bạn có thể hiểu điều Đó! Chắc chắn thế gian có thể thấy Nó! Nhưng thật sự...

Đừng bị ảnh hưởng bởi những thứ trang trí mới đẹp mắt này và những thứ mà họ có ngày nay; tôi không quan tâm người ta họ tốt thế nào, họ chân thật đến đâu. “Nếu họ không nói theo luật pháp và các đáng tiên tri,” Kinh thánh nói, “không có sự Sống trong họ.” Hiểu không?

¹⁸⁰ Đa-vít nghĩ rằng mình đúng. Ông chân thành. Các thầy tế lễ nghĩ rằng họ đúng. Họ chân thành. Nhưng họ thật sự không cầu vãn Chúa về điều đó. Và làm sao họ có thể làm điều đó? Có lẽ họ nói, “Chúng ta đã cầu nguyện.” Nhưng đó không phải là đường lối của Chúa làm điều đó. Ngài hứa Ngài không làm sự gì trước khi Ngài tỏ cho các đầy tớ Ngài là các đáng tiên tri. Và ở đó Na-than-ni-ên đang đứng giữa họ, mà họ không hề hỏi ý kiến ông chút nào.

¹⁸¹ Bây giờ đọc vài chương kế tiếp của Sử ký, và anh em sẽ tìm thấy. Khi Đa-vít ngồi ở trong nhà, và nói, “Có đúng không,” và Na-than-ni-ên đang ngồi với ông, “khi ta, ở trong nhà bằng gỗ bá hương, còn—còn hòm giao ước của Đức Chúa Trời ở dưới trại ngoài đây?” Và Na-than-ni-ên thấy, từ Chúa, điều mà người nói với ông để làm.

¹⁸² Và ông đã làm sai, vì thế Chúa phán, “Hãy nói với đầy tớ ta là Đa-vít Ta yêu người. Ta đã làm người trở nên có một danh lớn như những con người vĩ đại trên đất, nhưng Ta không thể để cho người làm điều đó,” đây, “người đã làm Ta thất vọng. Đây, Ta không thể để người làm điều đó. Ta sẽ mang đến một người, con trai người, sẽ cất nhà đời đời của Đức Chúa Trời.” Và đó là Đa-vít, dĩ nhiên. Mà, Sa-lô-môn làm hình bóng điều đó, nhưng rồi ông đã làm hỏng. Mỗi người phải sai trật. Mỗi con người phải có sai trật.

Chúa là Đấng duy nhất không thể sai trật. Ngài không thể sai trật. Có một điều Ngài không thể làm, là sai trật. Và Chúa là Lời. Và Lời, cho dù nó trông giống như sẽ xảy đến cách này cách khác, nó sẽ đến hoàn toàn chính xác theo cách Lời đã nói.

¹⁸³ Bây giờ hãy nhớ, anh em phải sống theo mùa, thời gian. Hiểu không? Và mùa gì mà anh em đang sống, thời giờ nào, và làm cho điều đó được chứng thực, để thấy rằng điều đó hoàn toàn là Lẽ thật.

¹⁸⁴ Vậy thì hãy lấy những sự bắt buộc này, tất cả Lời, tất cả các hình bóng, và những sự việc, và nhìn xem nơi bạn đang ngồi ở đâu. Hãy nghĩ về thời giờ chúng ta đang sống.

Nhìn xa hơn, mà gần một phần mười của trái đất sẵn sàng sụp đổ xuống. Khoa học nói thế. Họ đang nhìn đồng hồ. Một vài năm trước đây, họ nói, “Chỉ còn ba phút nữa là đến nửa đêm.” Có thể là một phút, có thể là nửa phút lúc này.

Họ nói, “Nó sẽ không xảy ra trong thời đại của chúng ta.”

185 “Nó có thể xảy ra trong năm phút nữa.” Và để ý điều kế tiếp ông nói, “Năm năm.” Tôi chưa hề nói điều đó bảy giờ. Ông ấy nói điều đó, nhà khoa học ấy. Họ đang di chuyển ra khỏi California giống như ruồi. Hiểu không?Ồ, ngày Lót ra khỏi Sô-đôm, cũng là ngày mưa lửa rơi xuống trái đất.

Một trong những ngày này Đức Chúa Trời sẽ lấy Sứ điệp của chúng ta, và chúng ta sẽ rời khỏi đây. Điều gì đó sắp xảy ra, khá chắc chắn, lúc đó, khi Hội thánh, Thân thể Ngài, Nàng Dâu Ngài đi khỏi.

186 Bây giờ tôi muốn anh chị em đọc Kinh thánh, và tôi muốn anh chị em cùng đọc với tôi. Tôi muốn các bạn giờ tới Phục Truyền Luật Lệ Ký 4, phần kết. Tôi nghĩ có lẽ đã được nói đủ, để cho các bạn hiểu. Phục Truyền Luật Lệ Ký 4. Tôi sẽ đọc hai chỗ ở đây.

Và với hội thánh này, và với những băng ghi âm, những người nghe băng ghi âm, và những người nghe qua phương tiện truyền thanh ở khắp các vùng đất nước, tôi muốn quý vị lắng nghe đoạn kết này thật kỹ và đừng bỏ qua. Đây là một điều mà tôi...

Phục Truyền Luật Lệ Ký, chương thứ 4. Tôi sẽ bắt đầu câu 1. Tôi muốn đọc câu 1, rồi tôi đọc tiếp câu 25 và 26. Các bạn có thể đọc hết khi về nhà; nhưng chỉ, tiết kiệm thời gian để chúng ta có thể ra về đúng giờ, vì tôi phải trở về lại tối nay, nếu Chúa muốn. Hãy lắng nghe đáng tiên tri này nói. Ông đã ở trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời. Ông ấy biết điều mà ông đang nói đến. Hãy lắng nghe.

Hỡi Y-sơ-ra-ên, bây giờ hãy nghe những mạng lệnh và luật lệ, mà ta dạy các ngươi; hãy làm theo, để các ngươi được sống, và vào chiếm lấy xứ mà CHÚA, Đức Chúa Trời của tổ phụ các ngươi ban cho các ngươi nhận được. (Điều đó làm hình bóng Ngàn năm bình an của chúng ta.)

Các ngươi chớ thêm chi và đừng bớt chi về điều ta truyền cho, (“Đừng thêm một điều vào Lời, và đừng bớt một điều ra khỏi Lời. Hãy ở lại, cứ nói điều Lời nói!) để giữ theo các điều răn của CHÚA, Đức Chúa Trời các ngươi mà ta đã truyền.

Mắt các ngươi đã thấy điều CHÚA đã làm...với Ba-anh Phê-ô: vì CHÚA, Đức Chúa Trời ngươi có diệt khỏi giữa ngươi mọi kẻ tin theo Ba-anh Phê-ô. (“Bây giờ các ngươi là một dân biệt riêng ra, ra khỏi các giáo phái.” Hiểu không? Hiểu không?)

Còn các ngươi là những kẻ vẫn theo CHÚA, Đức Chúa Trời mình, ngày nay hết thảy còn sống. (“Các ngươi không bao giờ chết với giáo phái của các ngươi. Các ngươi sống hiện nay, và trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời.”)

Giữ chặt, đừng bỏ lỡ nó. Câu 25, nào, khi họ sắp vào xứ, bây giờ xem sự gì đã xảy ra.

Và khi các người sẽ có con cùng cháu, và các người...khi đã ở lâu trong xứ rồi, nếu các người làm bại hoại mình (đó là điều đã xảy ra), và làm...tượng chạm nào (hay cái gì khác), hay hình của vật chi mặc dầu, mà hành ác trước mặt CHÚA, Đức Chúa Trời các người, để chọc Ngài nổi giận: (Lắng nghe!)

Ngày nay, Ta bắt trời và đất làm chứng huyết cho các người, đây, rằng các người sẽ chết vội và khuất mắt khỏi xứ, hay nơi, mà mình sẽ đi nhận lãnh ở bên kia sông Giô-đanh; các người sẽ chẳng ở lâu trong xứ đó, nhưng các người sẽ bị tận diệt.

¹⁸⁷ Đây là Môi-se nói với Y-sơ-ra-ên, sau khi ông được chứng thực bởi Đức Chúa Trời, bằng Trụ Lửa, và biết ông được chứng minh là đầy tớ của Đức Chúa Trời để dẫn dắt họ ra. Và trước khi họ đi vào xứ, trước khi họ bước vào, Môi-se nói, “Bây giờ, những lời mà ta đã nói cho các người, ta bắt trời và đất làm chứng chống lại các người. Nếu các người thêm vào Lời đó, hay bớt điều chi khỏi Lời đó, các người sẽ không ở lâu trên đất mà Chúa Đức Chúa Trời đã ban cho cho các người.”

Vậy tôi nói, nhơn Danh Chúa Jêsus Christ! Anh em chớ thêm điều chi. Đừng bớt, đưa ý riêng của anh em vào Lời đó. Anh em chỉ nói những gì đã được nói ở trên những cuộn băng này. Anh em cứ làm thật chính xác điều mà Chúa là Đức Chúa Trời đã ra lệnh làm. Đừng thêm gì vào Đó.

¹⁸⁸ Ngài đã từng, giữ lời hứa Ngài với chúng ta. Mọi lời hứa mà Ngài đã phán, Ngài đã giữ nó. Ngài đã phán với các bạn điều gì sẽ xảy ra, và nó đã xảy ra không? Tôi mang trời đất ra, thách thức trước các bạn ngày hôm nay. Chúa có phán điều gì mà Ngài không làm trọn và không làm một cách chính xác những gì Ngài đã phán Ngài sẽ làm cho chúng ta chẳng? Ngài chẳng đã làm theo cách mà Ngài đã phán Ngài sẽ làm chẳng? Điều đó chính xác. Ngài sẽ tiếp tục làm điều đó như vậy. Đừng thêm chi vào Nó. Đừng bớt chi khỏi Nó. Chỉ tin Lời đó và bước đi khiêm nhường trước mặt Chúa là Đức Chúa Trời của anh chị em, vì chúng ta đang sắp đi vào Xứ ấy.

Thế thì, các bạn sẽ không quay lại, các bạn sẽ không quay lại với loại cuộc sống này nữa. Các bạn sẽ trở về lại như một con người bất diệt. Các bạn sẽ quay lại, khi tội lỗi đã xa cách, khi Sa-tan bị trói buộc, trong một ngàn năm các bạn sẽ sống trên đất này mà Chúa là Đức Chúa Trời của các bạn đã ban cho các bạn. “Vì những kẻ nhu mì sẽ hưởng được đất.” “Phước cho kẻ làm theo tất cả các điều răn Ngài, hầu cho người đó có thể có

quyền vào trong Thành.” “Vì những kẻ hèn nhát, những kẻ nói dối, những kẻ tà dâm, và loài chó. Chúng sẽ không được vào đó.” Nhưng chỉ dành những kẻ được Cứu chuộc, và những ai bước đi trong mạng lệnh của Ngài.

¹⁸⁹ Đừng nhận điều gì mới. Chúng đang bay lượn khắp nơi, và có nhiều điều hơn thế sẽ đến. Đừng nhận lấy những sự mới này.

Chúa là Đức Chúa Trời của anh chị em đã công bố cho anh chị em điều gì là Lẽ thật. Chúa là Đức Chúa Trời của anh chị em đã chứng thực điều gì là Lẽ thật, bởi Lời Ngài và bởi Thánh Linh Ngài. “Chẳng phải bởi quyền thế, chẳng phải bởi năng lực, bèn là bởi Thần Ta.” Và, Thánh Linh, “Đức Chúa Trời tìm kiếm những ai thờ phượng Ngài bằng Tâm thần và Lẽ thật.” “Lời Ta là Lẽ thật.” Và Ngài đã chứng thực hoàn toàn rằng Đức Chúa Jêsus Christ hôm qua, ngày nay, cho đến đời đời không hề thay đổi. Ngài tỏ bày Hạt giống chiều tối cho anh chị em. Ngài đã bày tỏ Nó với anh chị em, trong Lời. Ngài đã minh chứng điều Đó với anh chị em, bởi Thánh Linh Ngài.

¹⁹⁰ Đừng bao giờ bắt đầu hay cố gắng xây dựng một tổ chức. Đừng có xây dựng bất cứ cái gì khác.

Nhưng hãy ở lại khiêm nhường trước mặt Chúa là Đức Chúa Trời của anh chị em, vì trông giống như các cánh cổng có thể mở ra vào trong miền Đất hứa chẳng bao lâu nữa. Rồi chúng ta hãy đi vào với trong sự ca hát và vui mừng thật, khi Nàng Dâu và chàng Rể nhận chỗ của họ ở Ngai.

¹⁹¹ Hãy sống khiêm nhường. Sống yêu thương. Yêu thương nhau. Đừng bao giờ kiếm lấy điều gì giữa anh em. Nếu anh em thấy điều gì đến trong lòng mình chống lại người nào đó, hãy lấy nó ra ngay lúc ấy. Đừng để...

Và Sa-tan sẽ cố hết sức để đến giữa anh em. Hiểu không? Anh em đừng để điều đó xảy ra. Một người nào đó môi miệng nịnh hót có thể đến và cố gắng lấy anh em ra khỏi Nó. Anh em nghĩ họ có thể nói Môi-se ở ngoài sự Hiện diện của Chúa, nơi mà ông đã đứng và nhìn thấy Nó chẳng? Không, thưa quý vị. Không. Chúng ta không thêm vào Lời hay bớt Lời. Cứ giữ Lời theo cách Chúa đã phán. Chúng ta không muốn có giáo phái. Chúng ta không cần những tổ chức. Chúng ta không muốn có hận thù. Chúng ta không muốn có sự tranh chấp. Chúng ta cần Chúa, và Ngài là Lời.

Bây giờ, chúng ta hãy cúi đầu.

¹⁹² Hỡi Đức Chúa Trời, con nhìn quanh với đôi mắt thuộc linh, con cố nhìn thấy điều gì đang xảy ra. Con thấy Lời Ngài, cách mà Nó được chứng thực, cách Nó được chứng minh; mọi cách từ trước đây ba mươi ba năm, ở dưới đây trên dòng sông, điều mà Ngài phán. Và đây này, ba mươi ba năm sau, Ngài đang làm đúng những gì Ngài đã phán. Và Chúa đã làm đúng

những gì Ngài đã phán. Chúa ôi, không đời nào chúng con lại làm cho Lời nhỏ hơn hay cố làm cho Lời lớn hơn chút nào; cứ giữ Nó theo cách mà Ngài đã làm ra Nó, cứ bước đi khiêm nhường và đi theo Ngài.

¹⁹³ Những người này đây, Chúa ôi, Ngài đã giao cho chức vụ, bên cạnh tất cả những kẻ mà ngủ gục khắp đất nước, khắp thế giới. Những nghĩa trang ở đây giữ nhiều những thánh đồ được phước, đang mong đợi ấy. Nhưng như đã được nói, “Chúng ta là những kẻ vẫn còn sống và còn ở lại sẽ không lên trước những người đã ngủ rồi. Vì sẽ có tiếng kèn vang lên, những kẻ chết sống dậy trước tiên; rồi chúng ta sẽ được cất lên với họ.” Khi sự vinh hiển của Chúa sẽ đến trên đất, nó sẽ giấu Hội thánh khỏi thế gian. Thậm chí Nó sẽ không thấy Nó khi Nó đi.

¹⁹⁴ Lạy Cha là Đức Chúa Trời, xin giữ những người này trong tay Cha. Họ thuộc về Ngài. Con cầu nguyện, Chúa ôi, hầu cho chúng con sẽ luôn bước đi khiêm nhường trước Ngài. Chúng con không biết bao lâu nữa. Chúng con không có ước muốn biết còn bao lâu nữa; đó không phải là việc của chúng con. Đó là việc của Ngài. Không phải là ý muốn chúng con biết khi nào Ngài sẽ đến. Chính là ý của chúng con, Chúa ôi, xin giữ chúng con khiêm nhường cho đến khi Ngài đến, và bước đi với Ngài. Đó là ước muốn của chúng con dành cho Ngài để chính mình Cha được biết, thỉnh thoảng, Cha ôi, giữ chúng con, hầu cho chúng con có thể thấy rằng mình vẫn đang bước đi với Ngài.

¹⁹⁵ Xin tha thứ mọi tội lỗi đã qua của chúng con. Hướng dẫn chúng con và che chở chúng con khỏi mọi bẫy lưới của ma quỷ, trong tương lai. Xin dẫn dắt và hướng dẫn chúng con, Ôi Chúa là Cha chúng con. Xin tha thứ tội lỗi và giúp chúng con là con cái Ngài. Chúng con là hạng người đáng thương. Chúng con là hạng người bị ruồng bỏ, bởi các xã hội của thế gian này, bởi các giáo phái của các giáo hội này loại bỏ.

Chúng con thấy sự cuối cùng. Và chúng con tạ ơn Cha vì tầm mắt thuộc linh ở trong Lời Ngài, thấy thời giờ cuối cùng, vì tất cả điều này phải đến với việc mưa đá từ Trời. Xin giúp chúng con, Chúa ôi, không phải bị ở đây trong ngày đó, nhưng được ở trong sự Hiện diện của Chúa, bay vào ngực Ngài.

¹⁹⁶ Xin chữa lành người đau ốm và bệnh tật, Chúa ôi. Chúng con cầu nguyện để tối nay Chúa ban cho chúng con một buổi hầu việc lớn như vậy, xin cho không có một người yếu đuối giữa vòng chúng con, bởi vì sự Hiện diện của Ngài, Chúa ôi. Nguyện tâm lòng con sẽ liên tục đặt đề trên Ngài. Và chúng con biết, lạy Chúa, rằng tiền bạc, của cải, những thứ của thế gian sẽ không có ý nghĩa gì, thật rất tạm thời. Tất cả chúng phải chết. Việc làm của chúng con, địa vị của chúng con, bạn bè của chúng con, mọi sự rồi phải ra đi. Cho dù giàu thế nào đi nữa, nghèo thế nào, chúng con

nổi tiếng hay không nổi tiếng, hết thầy đều phải chết. Nhưng có một điều duy nhất mà con người chúng con ở đây tập trung vào, và đó là Đức Chúa Jêsus Christ. Vậy, Chúa ôi, xin cho chúng con quăng hết mọi thứ không cần thiết, và giữ lấy Ngài. Và Ngài là Lời. Xin nhậm lời, Chúa ôi.

197 Lời được chứng thực của thời đại! Lời được chứng thực trong thời Môi-se là Chúa Jêsus. Lời được chứng thực trong thời của Ê-sai, Ê-li, Giảng, hết thầy, là Chúa Jêsus. Và Lời được chứng thực ngày nay là Đức Chúa Jêsus, hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi. Xin giúp chúng con, Chúa ôi, tin điều đó, thấy điều đó, và bước đi trong nó. Chúng—chúng con cầu xin nhơn Danh Chúa Jêsus.

198 Với đầu chúng ta cúi xuống, tôi tự hỏi nếu có người nào ở trong đây mà chưa bao giờ thật sự làm một người vĩ đại, đầy đủ mọi sự... Các bạn tin Nó, nhưng chỉ tin Nó thì chưa đủ.

Tôi tin rằng vợ tôi là cô gái tốt. Tôi biết cha cô ấy, mẹ cô ấy. Tôi biết cô ấy đã nhiều năm. Cô ấy có cuộc sống trung thực. Tôi tin cô là một phụ nữ tốt, nhưng điều đó không làm cho cô ấy là của tôi. Cô ấy không bao giờ là của tôi cho đến khi, cô ấy, tôi chấp nhận cô ấy, và cô ấy chấp nhận tôi.

Bây giờ Đức Chúa Jêsus muốn chấp nhận quý vị. Quý vị chẳng muốn tiếp nhận Ngài và trở thành một phần của Lời Ngài sao? Nếu quý vị chưa làm điều đó, hãy cúi đầu và cúi lòng mình, tôi tin...

199 Không có chỗ để kêu gọi tin Chúa ở đây. Tôi không muốn mất quá nhiều thời giờ về điều đó, dù sao đi nữa. Tôi tin rằng Chúa sẽ thăm viếng quý vị ngay chỗ của quý vị. Mời quý vị đưa tay lên, nói, “Anh Braham ơi, xin nhớ cầu nguyện cho tôi. Tôi muốn làm điều đó.” Xin Chúa ban phước cho các bạn. “Tôi...” Xin Chúa ban phước cho các bạn. Chà, các bàn tay đưa lên khắp nơi! “Tôi muốn được như thế.” Xin Chúa ban phước cho anh, người anh em. Xin Chúa ban phước cho anh, anh ơi; tất cả các bạn, khắp nơi. “Tôi muốn được như thế.” Chúa ban phước... “Tôi thật sự muốn được như thế. Tôi—tôi thấy điều đó.”

Thế thì, bây giờ, hãy nhìn, thưa các bạn, có lẽ có một chút gì đó... Nếu không là thế, thì có điều gì đó các bạn đã tập trung bên ngoài điều đó. Các bạn gần với nó, các bạn đang nhìn thấy nó. Các bạn thấy nó. Các bạn đã thấy điều đó trong nhiều năm, đang cảm động. Các bạn thấy nó đang chín muồi lúc này. Nếu điều đó có nghĩa là mọi sự với chúng ta, và không có sự gì khác sẽ tồn tại ngoài điều Đó, tại sao các bạn không thật sự quay đầu khỏi việc kia mà các bạn đã nhìn và tập trung chính mình về Ngài? Mà là, trung tâm của mọi sự sống, tất cả từ nay trở đi, là Ngài. Các bạn sẽ làm điều đó không, trong khi chúng ta cầu nguyện với nhau?

²⁰⁰ Lạy Chúa yêu dấu, như tay của quý ông, bà, anh, chị em, thậm chí quý mục sư truyền đạo, đã đưa lên. Họ—họ muốn nói—nói rằng họ muốn tập trung ngay chung quanh Chúa Jê-sus, và tuy nhiên trông giống như họ không thể làm sự đó. Có điều gì đó lôi kéo họ theo cách *này*, cách *kia*. Có thể là một giáo phái, nó có thể là một người, nó có thể là tội lỗi, nó có thể là một điều gì đó mà họ đang giấu trong lòng. Con không biết, Chúa ôi. Ngài biết rõ nhất. Bất kể là cái gì, cầu xin ngay giờ này, Chúa ôi, trong khi những người khác Ngài đang kêu gọi... Ngài đã kêu gọi họ. Họ là của Ngài.

Và trong khi Ngài kêu gọi họ, xin cho họ được buông tha khỏi điều đó, khỏi tội lỗi dễ vấp vương đó, như Kinh thánh đã dạy. “Quăng hết tội lỗi dễ vấp vương chúng con, hầu cho chúng con có thể lấy lòng nhịn nhục theo đòi cuộc chạy đua đã bày ra cho chúng con, nhìn xem...” Điều gì, với công việc của chúng con, với giáo phái chúng con, với sự gia nhập của chúng con, với những hội đồng chẳng? “Với Đấng Christ là Cội Rễ và Cuối Cùng của đức tin mà chúng con có trong Ngài.” Xin làm điều đó, Cha ơi, cho chúng con hôm nay, vì chúng con cầu xin trong Danh Ngài và sự vinh hiển Ngài.

²⁰¹ Bây giờ họ là của Ngài, Chúa ôi. Xin làm cho họ điều mà Ngài thấy thích hợp. Xin làm cho chúng con như Chúa thấy thích hợp. Chúng con là của Ngài. Nhon Danh Chúa Jê-sus. A-men.

Tôi yêu Ngài, tôi yêu Ngài
 Vì Ngài yêu tôi trước
 Và mua sự cứu rỗi tôi
 Trên cây Thập tự.

²⁰² Các bạn quên bữa ăn tối không? Các bạn quên những đứa trẻ có ồn, ở ngoài xe, hay không? Bạn đã quên hết quá khứ, và nhận ra điều gì mà bạn đang cảm thấy ngay bây giờ không? Nó đang cụ thể hóa trước các bạn, từng ngày. Thấy không? Hãy để điều đó là trung tâm của bất cứ điều gì. Hãy để những thứ còn lại ra đi; chúng sẽ hư mất đi, dù thế nào đi nữa.

Ồ, cứ giữ đi theo sau Ngài! Hiểu không? Như Ê-li-sê đi theo Ê-li, chúng ta hãy đi theo Ngài. Vì chúng ta cũng phải được cất lên, một ngày nào đó. Chúng ta đã nhìn thấy xe ngựa Lửa mà cất Ngài ra khỏi mộ. Chúng ta cảm thấy Nó giữa chúng ta hiện nay. Ngày nào đó Ngài sẽ tháo ngựa khỏi bụi cây. Chúng ta sẽ đi lên. Các bạn không yêu Ngài sao?

Và đã mua sự cứu rỗi tôi
 Trên cây Thập tự.

Ồ, các bạn không thể hầu như nhắm mắt lại và thấy Ngài bị treo lên nơi xa kia không?

Tôi yêu Ngài, (ai khác tôi có thể yêu được?) Tôi yêu
 Ngài
 Bởi vì Ngài yêu tôi trước
 Và mua sự cứu rỗi tôi
 Trên cây Thập tự.

²⁰³ Mỗi lần khi tôi trở về nhà, thì người nào đó chết. Tôi sẽ đi vắng một vài tháng, quay về, người nào đó qua đời. Tôi cảm thấy buồn mỗi lần tôi đến.

Ngày nọ, một anh chàng đi học với tôi, đi xuống phố, anh nói, “Chào, Billy.”

²⁰⁴ Tôi nhìn anh, anh ta trước đây là anh chàng đẹp trai, tóc đen mượt chải ra phía sau; bây giờ nó trắng như tuyết. Trước đây anh rất thẳng người; nhưng bây giờ cái bụng phệ ra như thế *này*. Tôi nói, “Chào, Jim.” Tôi nhìn anh.

Tôi cảm thấy trong lòng, tôi nghĩ, “Chúa ơi, chàng trai đó và con, người đó và con, cùng tuổi.”

Thế rồi, tôi biết số ngày của mình đã được đếm. Tôi biết không thể sống lâu hơn nhiều quá. Tôi nhìn quanh, và nghĩ, “Con có thể làm gì đây, Chúa ôi? Xin giúp con. Con không muốn đi trước Ngài. Con muốn ở lại ngay—ngay phía sau Ngài. Ngài dẫn đường.” Tôi nhìn, và suy nghĩ, “Năm mươi sáu tuổi, ô, chà, không thể sống lâu hơn!”

²⁰⁵ Và tôi nhìn xuống, thấy người bạn tốt của tôi Bill Dauch đang ngồi ở đó, bảy mươi hai hay bảy mươi ba tuổi. Tôi nhìn quanh, tôi thấy những người trẻ tuổi này, họ nghĩ, “Ồ, mình sẽ đợi đến khi già bằng Anh Branham, mình sẽ nghĩ thế.” Các bạn thân mến, các bạn có thể không bao giờ thấy điều đó. Tôi nghi ngờ về việc các bạn thấy điều đó. Hiểu không? Nhưng, cứ suy nghĩ đi, nếu Anh Bill Dauch sống suốt thời này, anh sẽ sống hơn những người một trăm mười lăm-, mười sáu tuổi. Họ đang chết từng giờ.

Vì thế có gì quan trọng về tuổi tác của các bạn! Các bạn đang làm gì về thời đại mình đang sống? Các bạn đang làm gì cho Chúa Jêsus vào lúc này? Hiểu không? Ô, tôi muốn thấy Ngài. Tôi muốn thấy thời giờ tôi nhìn và thấy tất cả những thân thể già nua này được biến hóa, thấy chúng “được thay đổi trong khoảnh khắc, trong nháy mắt.” Nếu không phải vậy, thế thì chúng ta là những kẻ đại dột nhất; hãy ăn, uống, và vui vẻ, vì ngày mai anh em chết; đây, anh em chỉ giống như thú vật, anh em chết và đi vào bụi đất và chỉ thế thôi. Nhưng có một...linh hồn bất diệt sống trong anh em, thừa anh em. Chúng ta đã nghe từ Trời. Chúng ta đã thấy nó được chứng minh. Chúng ta biết Ngài, là Đấng hay thương cho những kẻ mà siêng năng tìm kiếm Ngài.

Bây giờ, thừa các chi thể của Thân thể Đấng Christ, trong khi chúng ta hát lại bài đó, tôi muốn anh chị em cứ ngồi tại chỗ của mình và bắt tay nhau trong khi chúng ta hát lại bài đó.

Tôi...(thật sự chào mừng anh của chị, chị ơi) Tôi yêu
Ngài

Bởi vì...(Richard!)...tôi trước

Và mua chuộc sự cứu rỗi tôi

Trên cây Thập tự.

²⁰⁶ Anh chị em yêu Ngài không? Hãy nói, “A-men.” [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Anh chị em có yêu Lời Ngài không? Nói, “A-men.” [“A-men!”] Anh chị em yêu cứu cánh Ngài không? Hãy nói, “A-men.” [“A-men!”] Anh chị em yêu Thân Ngài không? Hãy nói, “A-men!” [“A-men.”] Thế thì, anh chị em yêu thương nhau. A-men! Đúng thế. “Nếu các người yêu nhau, thì ấy là tại điều đó mà thiên hạ sẽ nhận biết các người là môn đồ Ta.”

Bây giờ tôi đặt tay trên những khăn tay này, nếu các bạn phải lấy chúng trước buổi tối.

²⁰⁷ Tôi sẽ mời Anh Richard Blair...Chúa đã đáp lời cầu nguyện của anh ấy, anh ấy và người anh em ở đây, cầu nguyện ngày nọ, vì để mang lại cậu bé này ngồi giữa chúng ta hôm nay, đang sống, bởi vì đức tin của họ nơi Chúa. Bây giờ tôi sẽ để anh ấy kết thúc bằng lời cầu nguyện, chỉ trong chốc lát, để chúng ta có thể trở lại tối nay.

Khoảng chừng mười hai giờ năm phút, theo đồng hồ đó. Và tôi muốn anh chị em quay trở lại tối nay, nếu có thể, nếu anh chị em ở gần đây. Nếu phải về nhà, cầu xin Chúa ở cùng anh chị em trên đường đi, giúp đỡ anh chị em, và che chở anh chị em. Nếu anh chị em có thể ở lại, và muốn ở lại, anh chị em sẽ được hoan nghênh ở lại. Chúa ở cùng anh chị em giờ này.

Từ rày cho đến lúc chúng ta gặp nhau! Từ rày cho đến
lúc chúng ta gặp nhau!

Từ rày cho đến lúc...(chúng ta hãy giơ tay lên với
Ngài)...dưới chân Chúa chúng ta trùng phùng;

Từ rày cho đến lúc chúng ta gặp nhau! Từ rày cho đến
lúc chúng ta gặp nhau!

Chúa dẫn đưa anh tận khi ta trùng phùng.

[Anh Branham bắt đầu ngân nga bài hát *Chúa Ở Cùng Anh*—Bt.]
Đó là cách chúng ta rời nhà Chúa, cầu nguyện, khiêm nhường, tin tưởng chúng ta sẽ gặp lại tối nay. Nếu không, “Chúa ở cùng anh cho đến khi chúng ta trùng phùng!”

Chúng ta hãy cúi đầu giờ này. Mời Anh Blair.

CÓ GẮNG LÀM CÔNG VIỆC CHÚA MÀ
KHÔNG THEO Ý MUỐN CỦA CHÚA VIE65-0718M
(Trying To Do God A Service Without Being The Will Of God)

Sứ điệp này được giảng bởi Anh William Marrion Branham, được ban phát bản gốc bằng tiếng Anh vào sáng Chúa nhật, ngày 18 tháng Bảy, năm 1965, tại Đền tạm Branham ở Jeffersonville, Indiana, U.S.A., được lấy từ một băng ghi âm từ tính và được in nguyên văn bằng tiếng Anh. Bản dịch Tiếng Việt này được in và phân phát bởi Cơ quan xuất bản Tiếng Đức Chúa Trời Được Ghi Âm.

VIETNAMESE

©2016 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org